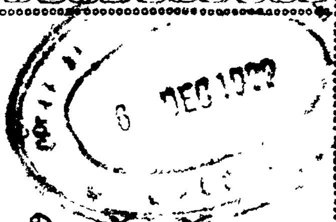
మరణ దుఃఖ నివారణ

mohan
PUBLICATIONS
ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

మోహన్ పబ్లికేషన్స్
కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం - 533101.

మరణదుఃఖ నివారణము.

లేఖకుఁడు

ఆర్య నారాయణమూర్తి,

హిందూపురము.

మంజువాణీ ముద్రాక్షరశాల,

ఏలూరు.

1922

ఆర్య నారాయణమూర్తి.

అంకితము.

సీ. ఏలలనామణి కోళాలసిద్దప్ప
హృదయహ్లాదమైన యేకపుత్రి
ఏ రామశ్రీమద్దులూరి పురస్థిత
సిద్దగంగప్ప యోషిల్లలామ
ఏ పవిత్రచరిత్ర ఋష్యంగనాబృంద
గేయసాధ్వీజన కీర్తిమాన్య
ఏ మానవతి పరమేశ్వరసేవన
సంప్రాప్త కైలాస శైలసదన
గీ. అట్టిశ్రీమతి గంగమాంబాభిదాన
కమలగుణనిధి కీగ్రంథ మార్యులెన్న
సిద్దగంగప్ప యానతిఁజేసి వెలయ
నంకితమొనర్చె-

ఆర్య-నారాయణుండు.

మరణ దుఃఖ నివారణము.

ఈవిషయమునందు మనము మొట్టమొదట సుఖదుఃఖములనుగురించి తెలిసికొనవలయును. లోకమందెవరికిగాని కేవల సుఖము అథవా దుఃఖము మాత్రమె ప్రాప్తించదు. దానిలోనిదియు, దీనిలో నదియు, మిశ్రమమైయుండును. దరిద్రుని కుటీరమందును మహారాజ భవనమందును సుఖదుఃఖములు రెండును చేరియుండును. అయితే యవస్థాభేదమువలన న్యూనాధికముగ గనుపించుచుండును. ఉదహారణముగ దారిద్ర్యదుఃఖమునకు సమానమేదియు లేదని దరిద్రుడనుకొనును. కాని వాని కుటీరమందు పరదుఃఖానుభవము, సహిష్ణుత, దయ, మమత, యిత్యాదిగుణములు రాజమందిరమునకంటె నధికముగ నుండును. ఎవరికి నెల్లప్పుడు నభావముయొక్కయనుభవముండదో వారు పరులదుఃఖమునకు సహాయపడుట కేవల మరుదు. ఎవరికోరికలు సంకల్పమాత్రమున పూర్ణమగు చుండునో వారు సహిష్ణులగుట నితాంతముగ నపూర్వము. ఎవరికి శాంతిధారవలన శీతలము గలుగదో వారికి దయ యనఁగ నెట్టిది? ఎవరు నిరంతరము సేవకులవలన సేవింపఁబడుచుండురో వారికి ప్రేమయెక్కడిది! చింతాశీలత పరదుఃఖానుభవము, సహిష్ణుత, దయ, మమత యిత్యాదిగుణములుండుట

వలననే మానవుఁడు దేవుఁడనఁబడుచున్నాడు. ఇవి దారిద్ర్య మందధికముగ నుండును. ఒకమహాత్ముఁడిట్లు చెప్పియున్నాడు. “నీవు నీకుఁ గావలసిన యావశ్యకములను తగ్గించుకొనునట్లెల్ల దేవునిసమీపముఁ జేరుచుందువు.” గనుక దారిద్ర్య మందు దుఃఖము ననుభవించుట భ్రమప్రమాదమున వలయును. ఈ లాగున నన్ని దుఃఖములను గురించి వివేచన సేయుట మన కర్తవ్యమైయున్నది.

ప్రకృతిపైన ప్రభుత్వమును నడుపుటయే నిజమైన యాధ్యాత్మిక రాజ్యము. ఇది రాజులకును ధనికులకును లభింపదు. ఎందుకనఁగా:— రాజుయొక్క యావశ్యకములు మితిమీరినవి. ఏమహాత్ముఁడు యావశ్యకములను తగ్గించుకొని ప్రకృతియొక్క బంధనమునుండి విముక్తుఁడగునో యామహాత్ముఁడునిజమైన రాజనఁబడును. ఆర్యులీరాజత్వము యొక్క గౌరవమును చక్కగా దెలిసియుండిరి. ఆర్యతాపసు లిందునిమిత్తము సంసారములను త్యజించి పర్వతకందరములందు యోగసాధన తత్పరులై ప్రకృతియొక్క మోహబంధనమునుండి విముక్తులగుచుండిరి. వారియాత్మసంయమమునకు మోహితులై చక్రవర్తులును మహాపరాక్రమవంతులును, వారిపాదములకుఁ బ్రణమిల్లి తలలువాంచి సేవఁ జేయుచుండిరి.

మనుష్యుని ప్రతిస్థితి యందును సుఖదుఃఖములు మిశ్రమమైయుండుట యాతని భాగ్యముకానేరదు, గాన దుఃఖమును ననుభవించవలసిన యావశ్యకము లేదు, గనుకనే యావశ్యకములను తగ్గించుకొనవలయునని చెప్పఁబడుచున్నది. ఆవశ్యకత హెచ్చినకొల్ల దుఃఖమధిక మగుచుండును. దీనికి నిదర్శనములు ముందు తెలియఁజేయఁ బడును. ప్రకృతి యనునది మన జీవనమార్గమందు కంటక రూపముగ నుండకుండ బలపూర్వకముగా నాటంకపెట్టుట మహర్షుల పద్ధతియై యుండినది. కంటకముచేత కంటకమును దీయుట సామాన్యజనపద్ధతియై యున్నది. దీనికి నుదాహరణములు మన ప్రాచీనులయొక్కయు, నిప్పటి యాధునికులయొక్కయు పద్ధతులు మనకు గోచరము లగుచున్నవి. మొదటిది ప్రకృతి స్వాధీనత యనియు రెండవది ప్రకృతి సాపేక్షయనియుఁ దెలియుచున్నది. ఏసుఖము స్వాధీనమైనదో యదీ ప్రార్థనీయము. ఏసుఖము వంచితమో యది దుఃఖపరిణామము. దరిద్రుని సాధనము బహుకోరమయినది. వాఁడు ప్రతి సమయమందును విపత్తుల నెదిరించవలసివచ్చును, గాన వాడవశ్యము సహిష్ణుఁడగుచున్నాడు. దరిద్రుని పాలిటికి సన్న్యాస మితమే గావున నావశ్యకములను సంకుచితము చేసికొనుమని యది బోధించుచున్నది. దరిద్రునికిని సన్న్యాసికిని యింతమాత్రము భేదముకలదు.

సన్న్యాసి తానే, దరిద్రస్థితిని పొందినవాఁడు. దరిద్రుఁడుదైవ నియమమును పొందిన వాఁడు. స్వేచ్ఛయు ననిచ్ఛయు వీరికి భేదములు. దరిద్రుఁడు యిచ్ఛలేని సన్న్యాసి. ఉపదేశములేని యోగి, వీఁడు యాహారాది పదార్థములకు కుక్కవలె పరుల నాశ్రయించక యాచింపక యథాలాభ సంతృప్తిఁగలిగి యుండు గనుక దుఃఖ మనుభవించు చున్నాడు. సన్న్యాసి దుఃఖ మునాదరించును. భోగవాసనలనుత్యజించి విరాగుఁడగును. ఒకడు పరులపై కోపపడుటకు బదులు తనకోపముపై తాను కోపపడిన యెడల శాంతిచేకూరినట్లు దుఃఖమును నిందించుటకు బదులుగ నాదరించినయెడల సుఖము లభించును.

వైశేషిక శాస్త్ర కర్తయగు కణాదఋషియొక్క దారిద్ర్యావస్థనువిని మహారాజు, ఋషియొద్దకు నానాపదార్థములు బంపగా, నివి నాకెందులకు? బీదవాని కెవనికైన యిచ్చివేయుఁడని చెప్పెను. ఈవార్త విని రాజువెడలి ఋషికి నమస్కరించి పదార్థములు స్వీకరించుటకుఁ బ్రార్థించెను. ఋషి యథాప్రకారముగ బీదవాని కిచ్చివేయుమని బదులుచెప్పెను. అందుకు మహారాజు కణాదఋషితో "తమకంటెను దరిద్రుఁ డెవరో చూపుఁడని" యడిగెను. లోకములో సాధారణముగా ధనికులను దరిద్రులాక్రి

యించుట సత్యముగదా? యని మహర్షి ప్రశ్నించెను. రాజు నిజ మనెను. ఇప్పుడు నా యాశ్రమమునకు మీరు వచ్చి నన్నాశ్రయించి ప్రార్థించుచున్నారు గాని నేను మీ వద్దకు వచ్చి మిమ్ముల నాశ్రయించి యుండలేదు. మనలో నెవరు దరిద్రులని ఋషి యడిగెను. రాజు తానేయని యంగీకరింపవలసి వచ్చెను. కనుక మీరే యీ పదార్థములను పుచ్చుకొనవలయునని రాజునకు చెప్పెను. ప్రాచీన కాలమం దిట్టివారినే బ్రాహ్మణులని పిలుచుచుండిరి. వారి యం దిది ముఖ్యలక్షణము. వారు త్యాగశ్రేష్ఠులై వనములం దుత్పన్నములైన ఫల మూల శాకాదులచేతనే వారి జీవనమును నిర్వహించుకొనుచుండిరి. వారియొక్క విశ్వప్రేమ భావము క్రూరజంతువులందు సయితము ప్రతిబింబితమగుచుండినది. దుఃఖముయొక్క సత్యమును తెలియక దానిని ద్వేషించి ప్రయోజన మేమి?

దుఃఖ మనంత సామర్థ్యముగల నియమము. అది మానవునకు మంచి యుపదేశకుఁడు. దానినుండి సదుపదేశమును స్వీకరింపవలయును. దుఃఖము హృదయమందు స్థిరనివాసముచేయుటకు మూర్ఖముతో గూడిన యసంతృప్తియే ప్రధానకారణమని జ్ఞాపక ముంచుకొనవలయును. సుఖ దుః

ఖములు పైకి వేరువేరుగా నున్నవి. లోపల సుఖరూపమున్న చోట సుఖమున్నది. దుఃఖరూపమున్న దుఃఖమున్నది, గనుక ధన దరిద్రము లందుకు మూలములుగానేరవు. ఒక కోటీశ్వరుఁడు దరిద్రునికంటెను దీనుఁడై ప్రలాపించుటయు నొక నిరుపేద సదా యానందముననుండుటయు జూచుచున్నారము. అజ్ఞానముచేతను, తారుణ్యమదముచేతను, సుఖోపభోగము లందు సుఖమున్నదని భ్రమించుచున్నవాఁడు. అది నిజమైనచో దానియందెన్నడును మానవున కసహ్యము గలుగ రాదు. ఆనందమని భావించిన సుఖభోగములందే దుఃఖ ముత్పత్తియగుచున్నది. ఆరోగ్యహేతువులగు నాహారాదులే యనారోగ్య హేతువు లగుచున్నవి. కనుక సుఖ దుఃఖముల రెంటికిని మాతృస్థాన మొక్కటియగు చున్నది.

పతంజలి యోగదర్శనమందు "అనిత్యాశుచి దుఃఖానాత్మను, నిత్యశుచిసుఖాత్మఖ్యాతిరవిద్యా" యని చెప్పియున్నారు. అనిత్యమును నిత్యమని, అశుచిని శుచియని, దుఃఖమును సుఖమని, అనాత్మనే యాత్మయని తెలియుట యవిద్య యనఁబడుచున్నది, "సర్వం పరవశం దుఃఖం సర్వమాత్మవశంసుఖం" బనునట్లు స్వతంత్రవిహీనమునకు దుఃఖమని పేరు. ఒకఁడు తన యిష్టమువచ్చినప్పుడు బైటకుబోయి

వచ్చుటకు స్వతంత్రము గలవాఁడైనప్పుడు తన యింటియం దుండుట సుఖ మనుకొనును గాని దుఃఖముగా దలంపడు. అయితే పరు లెవరైన వానిని యిల్లువిడిచి బైటకురాకూడదని యాటంకము చేసినప్పుడు యింటియందుండుట దుఃఖముగా తలంచును. ఉండుటకు సుఖప్రదమైన గృహామే దుఃఖకారణ మాయెను. కారాగృహామందలి నేరస్థులు దుఃఖమనుభవించు చున్నారు, గాని, కారాగార నిరీక్షకులగు నౌకరులు కారా గారములందే సుఖముగనుందురు. ఒకనికి భోజనపదార్థములు సిద్ధముగ నున్నప్పుడు, వాని కాకలివలన దుఃఖము గలుగదు. ఎవనియొద్ద భోజనపదార్థములు లేకయుండునో, వాడాకలికి దుఃఖపడును. ఇందువలన నావశ్యకమును పూర్తిచేయుటకు సమర్థుఁడు గాకపోవుటయు, పారవశ్యమును, దుఃఖమని విశద మగు చున్నది. ఇట్లుండగా నావశ్యకతను యధికము చేసి కొనుట సుఖమని లోకులు భ్రమించియున్నారు.

ఒక కృషికుఁడు తన పొలములో గులకరాళ్ళపై పరుం డి గాఢముగ నిద్రపోవుచుండును. వాడే కొంతకాలమునకు ధనాఢ్యుఁడైనచో హంసతూలికాతల్పమునందు సుఖనిద్ర లేనివాఁడై పొరలుచుండును. జీర్ణశక్తి మందగించును. రోగ ములు బాధించును. అయినను వాఁడుపరులతో తన పూర్వ

దశను చెప్పుకొనుచు బహుదుఃఖ మనుభవించితి నని భావించును. ఈలాగున మానవుఁ డవిద్యావంతుడై మనస్సు యొక్క విస్తారవృత్తిని సుఖముగను యేకవృత్తిని దుఃఖముగను తెలియుచు భ్రమించుచున్నాఁడు.

గానము మనకానందదాయకమై సుఖముగానుండును. అది యొక కొంతసేపటికి నిద్రాభంగకరమై దుఃఖదాయక మగును. లోకములో ననేకులు కష్టములవలన మాన గౌరవ ప్రతిష్ఠలను పొందియున్నారు. దుఃఖనివృత్తికి దాని వివేచనము సాధనమై యున్నది. "నేను దుఃఖాత్ముఁడను" అని యనుకొనువాఁడు దుఃఖమెక్కడినుండి వచ్చి తనలో దూరియున్న దని వివేచనచేయవలెను. అది సంస్కారజనితమైనదని బోధ యగునంతవరకు మాత్ర ముండును. మనలోని సుఖానంద భాండాగారము మనకు లభించువరకు జగత్తులోని క్లేశములు మనకొరకు నిర్మింపఁబడినవని భ్రమించుచున్నారము. వానిని పాశములుగఁ జేసి బంధించుకొనుచున్నాము. మూర్ఖము, నజ్ఞానము, యదార్థజ్ఞానశూన్యత మొదలగు దుర్గుణములతో మన మెంతకాలముఁ గూడియుండెదమో, అంతకాలము మన కవశ్యము దుఃఖానుభవము సంభవించుచుండును. మనుష్యుడు దుఃఖమునుండి సదుపదేశమును స్వీకరింపక నున్నాఁడు,

గనుక నది వానిపై యాచ్ఛాదన మగుచున్నది. దానినుండి దూరము చేయుమని దేవుని ప్రార్థించుటవలన నది తొలఁగి పోజాలదు. ప్రతిదుఃఖముయొక్క ప్రయోజనమును సంశోధించుటవలనను సుధారించుట వలనను దాని వలన గలుగు ననిష్టము దూరమగుచుండును.

సుఖసాధన మిది యని తెలిసినంత మాత్రమున సుఖానందము ప్రాప్తింపదు. సాధనముద్వారా సాధ్యమును పొందవలయును. వృద్ధావస్థయందు మేలు గోరువాఁడు తన యవ్వనదినములను వెచ్చపెట్టవలయును. విచారము జేయని వానికి జ్ఞానము లభింపదు. అట్టివాఁడు తప్పక దుర్గతిపాలగును.

ఆపద ననుభవించుటవలన ధైర్యము ద్విగుణ మగుచుండుట లోకానుభవము. సామాన్యముగ క్లేశములు మనుష్యునకు నొక విధమైన జీవన యవస్థలుగా నున్నవి. జ్ఞానియగువాఁడు వానినుండి బలప్రాప్తిని సంపాదించు కొనుచున్నాడు. మూర్ఖుఁడు భయభీతుఁడగుచున్నాడు. మనమొక వృద్ధావస్థ యనెడు ఘోరారణ్యముఁ జేరవలసి యున్నది. ఆ యడవి యొక్క నీడ మనపైఁ బడినతోడనే మన యింద్రియములు శిథిలము లగుచున్నవి. అప్పుడు సర్వదా యంధకారమై మన

కన్నులు చూడఁజాలక నుందుము. సర్వాంశము లందును మన మసమర్థులమై యుందుము. మన పరితాపములు పటాపంచ లగును. అట్టి స్థితిలో మనపై నొక క్రూరమగు మృత్యు వాక్రమణము చేయగలదు. ఆబాధను జయించి మృత్యు విజ యమును సంపాదింప వలయునన్న నిప్పుడే ప్రయత్నముఁ జేయవలయును.

పరమేశ్వరుఁడు సుఖస్వరూపుఁడు. మనము సుఖమును గోరుచున్నాము. ఆనంద మెవనియొద్ద నున్నదో వాని లక్షణ ము మనము తెలిసికొని వానికి ప్రీతిగ మనము వ్యవహరించి నచో నది లభింపగలదు. మన కాకలి యైనప్పుడు యాహార పదార్థములు గలవానిని ప్రార్థించగా నాతఁడు మన కియ్య గలడు. అలాగుననే సుఖమునకు కేంద్ర స్థానమగు పరమా త్మను మనముభక్తిప్రార్థనో పాసనముల ద్వారమున వేడు కొనవలయును. ఇంక దుఃఖ ప్రతీతిని గలుగజేయు మృత్యువు ను గురించి విచారింతము.

మృత్యుభయము.

ప్రపంచమున మరణమునకు భయపడని ప్రాణిలేదని యందరికిఁ దెలిసిన యంశమె. జ్ఞానికి, నజ్ఞానికి, పెద్దలకు,

చిన్నలకు, శ్రీమంతునకు, దరిద్రునకు, మనుష్యేతరములగు జీవుల కన్నింటికిని మరణ భయము గలదు. ఇదెట్లు సంభవించెను? ఇది పూర్వ జన్మము యొక్క సంస్కారము. దానిపేరిరణము. ఈభయమును నివారించుటకు పురుషార్థ మావశ్యకమని యీయనుభవము విదితము చేయుచున్నది. ప్రతిప్రాణికిని మరణము నితాంతముగ నపరిహార్యమై యున్నది, గాని దాని బాధను మాత్రము పురుషార్థపరులు నివారించు కొనగలరు. మృత్యువు మాత్ర మెవరికిని తప్పదు. ఒక స్థలమందు మృత్యువు సంభవించక నున్నచో మరియొక స్థలమందు జన్మము సంభవింపదు. నీవు పుత్రజన్మమున కానందముఁగోరితివేని దాని కొరకు మరియొకని మరణమును స్వీకరింప వలయును. ఒక స్థానమందొకడు మరణము నొంది మరియొక స్థానమందు జన్మించ వలయును. ఇందువలననే తత్త్వవేత్తలు సుఖదుఃఖములను సమానములుగ భావింపవలెన నెదరు. జనన మరణములు రెండును సాపేక్షము లైనవి.

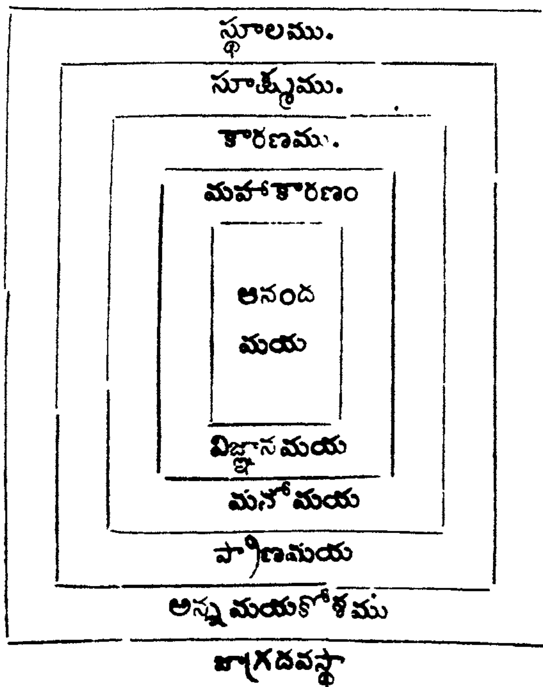
మరణస్వరూపము.

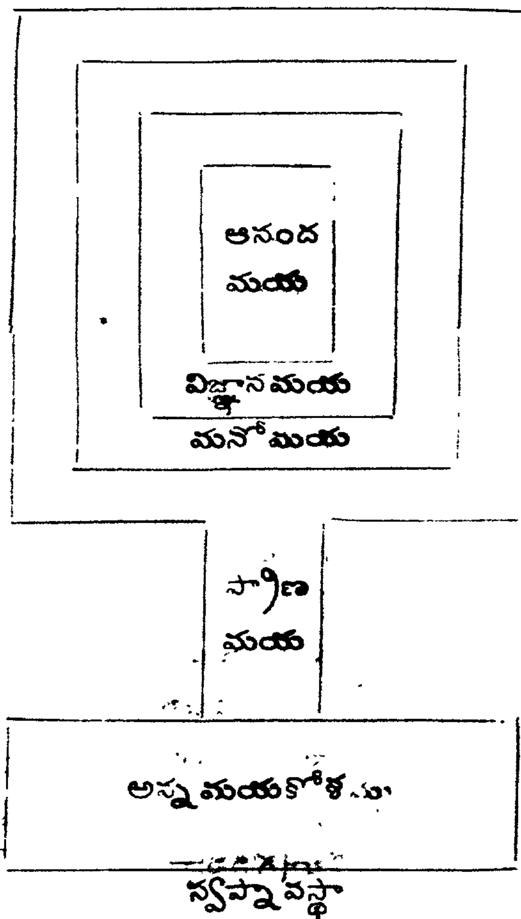
మనకుగల యీ బాహ్యశరీరము పూర్వ మొకజీవికి శరీరమైయుండినది. మరణానంతర మిది వేరొకజీవికి శరీరము కాగలదు. కనుక జ్ఞానులు దీనియందభిమాన ముంచరు.

ఈ స్థూలశరీరమునకు లోపల మూడు సూక్ష్మశరీరములు గల వు. వానికి క్రమముగా సూక్ష్మశరీరము, కారణశరీరము, మహాకారణశరీరము లని పేరు. స్థూలము పంచమహాభూతా త్మకమైన యన్నమయకోశముతోడను, సూక్ష్మము వాయు తన్మాత్రికమైన ప్రాణమయకోశము తోడను, కారణశరీరము మనో బుద్ధి చిత్తా హంకార తత్త్వాత్మకమైన మనోమయకోశ ముతోడను, మహాకారణదేహము మూలప్రకృతి మహా తత్త్వాత్మకమైన విజ్ఞానానందమయ కోశముతోడను, సంబం ధమై యుండును. ఈ సంబంధము జాగ్రత-స్వప్న-సుషుప్తి- మరణావస్థలయందు మార్పు నొందుచుండును. స్వప్నావస్థ యందు స్థూలశరీరము శిథిలమై పడియుండును. దీనితో ప్రాణసంబంధముండును గాని మనోమయసంబంధమునుండి దూరమగును. బొత్తిగమాత్రము సంబంధము తప్పిపోదు. కనుక, స్వప్నములు గలుగుచుండును. సుషుప్తియవస్థయందు మనోకోశము లీనమైపోవును. తత్త్వములన్నియు నానంద మయ కోశములో విశ్రమించును. ఈ యవస్థలో సుఖ దుః ఖానుభవ హేతువులగు కోశములన్నియు నానందమయకోశ ములో లీనమై, విశ్రాంతినొందును. కాన, సుషుప్తిలో సుఖ దుఃఖములు రెండును ప్రతీతి కానేరవు. మరణావస్థయందు అన్నమయ ప్రాణమయ కోశముల సంబంధము పూర్తిగా

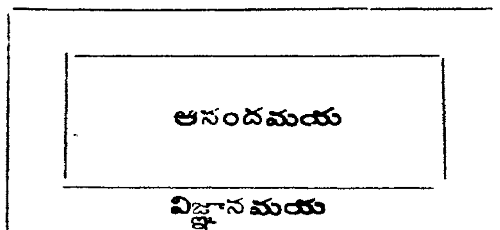
తెగిపోవును. ఈ స్థితులను బోధించుటకై క్రింది కోష్టకములు చూపబడుచున్నవి. ఈ నాలుగు కోష్టకములను పరీక్షించుచు వాని విషయమై యుపర్యుక్తవివరములను చక్కగా బోధపడువరకు పలుమారు చూడవలయును.

1

2
ఆనంద
మయ
విజ్ఞానమయ
మనోమయ
ప్రాణ
మయ
అన్నమయకోశము
స్వప్నావస్థ

3

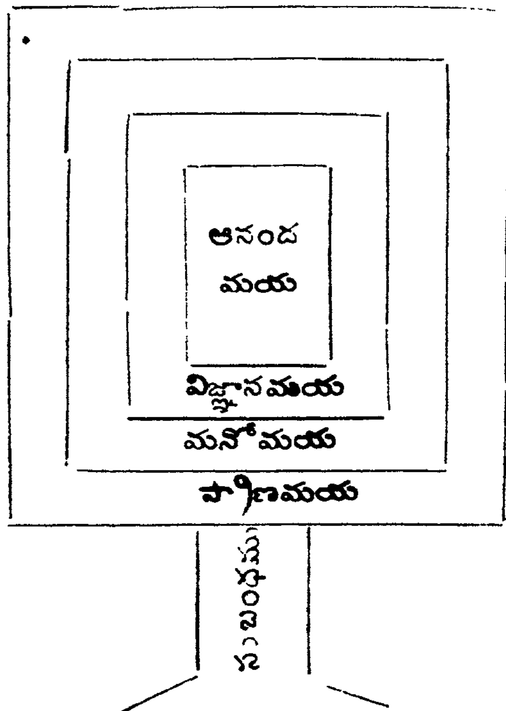
మనోమయ

ప్రాణమయ

అన్నమయకోశం

సుషుప్త్యవస్థా

4

అన్నమయకోశాత్మకమగు
స్థూలశరీరము.

జాగ్రదవస్థ

మరణము కొంతకాలమునకు సంభవించు ననగా, కొలదిసమయమునకు మునుపు నొక మనస్సంకల్పము కలుగుచుండును. ప్రతి కార్యమునకును మొదట సంకల్పము కలిగి తీరవలయును. సంకల్పము తరువాత జీవితానుభవ దర్శనము ప్రత్యక్షమగును. అప్పుడే మరణభీతియు, దుఃఖమును ప్రతీతి యగును. ఈ గుప్తమగు చిత్రముల ప్రత్యక్షమును, చిత్రగుప్తుఁడని, భయాదులను యమదూతలని, కాలమునకు యముడని, వైదిక గ్రంథములను పఠించినవారికి తెలియును. వానిని పఠింపనివారు యీసందర్భమునందు తత్త్వజ్ఞానము మొదలగు గ్రంథములు పఠింపవలయును.

ఇప్పుడు సాధారణముగ మనకు జాగ్రదవస్థలో కొంత భాగమును సుషుప్తియవస్థలో కొంతభాగమును చేరి స్వప్నావస్థ కలుగును. మరణసమయమం దిట్లు సంభవింపదు. మృత్యువు సమీపించినప్పుడు కలిగెడు స్వప్నావస్థ మిక్కిలి భయంకరమై యుండును. భావికాలమున గలుగబోవు ఫలము ప్రత్యక్షమగును. ఈ భయము ధర్మసహాయమున ధర్మాత్ములకు దూరమగుచుండును. తత్త్వవేత్తలకు ప్రతీతియోగాకు కేవలస్వప్నావస్థగా నుండును. జ్ఞానులగు యోగులకు నీయవస్థలు నితాంతముగనుండక సుషుప్తియవస్థలోప్రవేశమై మరణముసిద్ధించును.

ధార్మికాది నియమములయొక్క మూలహేతువులు స్థూల సూక్ష్మ కారణ దేహములను శుద్ధముగాను, పవిత్రము గాను, బలిష్ఠములుగాను, చేయగలవు. సాధారణ మనుష్యుల యొక్క సూక్ష్మ కారణ దేహములు పరిశుద్ధములు గానేరవు. స్థూలదేహ మారోగ్యబలములతో గూడియున్నను, సూక్ష్మ దేహములు వికాసవంతములును, యిచ్ఛాశక్తిప్రాబల్యము లును, గానేరవు. ఈ విషయ మాత్మబలమును గురించిన వ్యాసమున విస్తారముగ వ్రాయఁబడి యున్నది.

జీవాత్మ శరీరమునుండి వియోగమగుటకు మరణ మని పేరు. అట్టి వియోగసమయమందు నేవిధమైన క్లేశానుభవము లేకుండ సుఖానందములతో వెడలిపోవుటకు మృత్యువిజయ మని పేరు. మంచివానికి మరణమేసాక్షి యను సామెతలో నీ రహస్యముగలదు. జీవుఁడు దేహవియోగముఁ బొందునప్పుడు దుఃఖ మొందుట ప్రతీతమగుచున్నదని, యడిగినచో, సంయో గము స్వాభావికము గనుక వియోగమందు బాధ గలుగుట యు స్వాభావిక మని బదులు చెప్పుచున్నారు. మృత్యువు మనలను దినదినదినము చంపుచునే యున్నది. ఒక్కొక్క క్షణము మొదలుకొని పగలు రాత్రి, యిత్యాదిగ, కాలము వ్యతీతమయినకొల్ల మనము మృత్యువునకు సమీపించుచు

పోవుచున్నారము. కనుక నీ వియోగము సర్వదా జరుగుచునే యున్నది, గాని మరణదుఃఖము ప్రీతికానేరదు. ఎందుకన, ప్రాణకోశము శరీరమునుండి వేఱుపడదు. ఆర్షగ్రంథములందు « ఆత్మానం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవతు। బుద్ధింతు సారథిం విద్ధి మనఃప్రగ్రహమేవచ ” అనఁగా జీవాత్మ రథమందు గూర్చుండియుండిన యజమానుఁడనియు, దేహము రథమనియుఁ జెప్పఁబడియున్నది. ఒక బండియందు గూర్చుండి యాత్రచేయువాని కెటువంటి దశయందు బండిని విడుచుటలో బాధ సంభవించునో మన మిప్పుడు వివేచన చేయవలసి యున్నది. ప్రయాణముచేయు వానికి బండియందుగల ప్రేమ స్వాభావికమైనది కాదు. అది ప్రయోజనసిద్ధికై కలిగినది. రథస్థుఁడు రథముద్వారా సుఖానందపూర్వకముగ తన నియమితస్థానముఁ జేరుటకై వెళ్లుచు దారిలో బండికి సంభవించిన లోపములను చక్కపరచుకొనుచుండును. తన ప్రయాణము సంపూర్ణమగువరకును రథముపై ధ్యానముంచి, నియతస్థానము జేరిన తరువాత యాత్రికుఁడు స్వయముగా బండిని త్యజించుచున్నాడు. మఱియు బండి కేవలము శిథిలమై ప్రయాణమునకు యోగ్యముకానప్పుడును, దానికంటెను తమమైన బండి లభించునప్పుడును, తాను గూర్చుండియుండిన దానిని త్యజించుట సంభవించును. అయితే మొదటిదానికంటె నుత్తమ

మైన బండి లభ్యముకాదని తెలిసినప్పుడు దానిని విడిచి పెట్టుట మిక్కిలి దుఃఖముగా నుండును.

మనము రైలు బండిలో గూర్చుండి వెళ్లుచు గమ్య స్థానముఁ జేరక మునుపే మధ్య మార్గమున బండిని విడువ వల యు నన్న నెంతయో కష్టముగా నుండును. అలాగుననే మన యుద్దేశములు నెరవేరక మునువు మన స్థితిని మార్చుకొనుట కు క్లేశ దాయకముగ నుండును. మనము చేరవలసిన స్థల మును జేరినామని తెలిసిన తక్షణమే బండిని దిగుటకు సిద్ధము గుదుము. బండి తలుపుఁ దీయుటలో నాలస్యము జరిగిన యె డల కావలి మనుష్యుని కూత వేసిపిలుచు చున్నారము. వా డు వచ్చి ద్వారము తీయు వరకు చిత్తశాంతి యుండదు. వాఁ డు రాకున్న వేరొక ద్వారము నుండి వెళ్లుటకు ప్రయత్నముఁ జే యుదుము. ఇదే విధమున నీశ్వరుఁడు మన కెందు నిమిత్త మీ శరీరము నిచ్చియున్నవాఁడో దానిని ధర్మ మార్గమున సంపూ ర్తి చేయక కాలమును జీవితమును వ్యర్థపుచ్చినచో మన మీ దేహ వియోగ సమయమం దెక్కువ దుఃఖమును భవింతుము. మన కర్తవ్యము లేమని జ్ఞానము సాంగత్యము వలన తెలిసి కొని వానిని పూర్తిగ నివర్తించితిమేని, మన మీశ్వర భక్తు లమై మరణ దుఃఖమును జయింప గలము. సుఖానందములతో

దేహమును త్యజింప గలుగుదుము. మనకుకించిత్తయినను మృత్యుభయముండ నేరదు.

మనుష్యశరీరము కర్తవ్య భోక్తవ్యముల రెంటితోగూడిన మిశ్రమయోనియై యున్నది. కర్తవ్యకర్మవిషయమందీ శరీరము సంసారసాగరమును దాటుటకు జలయానమై యున్నది. జీవాత్మ యీ శరీరరూపమగు నోడయందుఁ గూర్చుండి లోకసముద్రమును దాటువరకును దీనిని భద్రముగఁ జూచుకొనవలసియున్నది. సముద్రమధ్యమున నౌకనుండి దిగవలసి వచ్చినచో నది మిగుల భయంకరమగు స్థితిగానుండును నౌక జలమధ్యమందుండునప్పుడు తుఫానువలన నోడకు సహాయము సంభవించునని దోచెనేని నౌకలోనుండువానికి నధిక పరితాపముఁ గలుగును. సాకాంక్షమేమన, నెవఁడు తన విధులను నెరవేర్చినందున జన్మసాఫల్యత గనునో వాఁడు మృత్యువునకు భయపడఁడు. ఎవనికి యీజన్మమందు సాఫల్యత ప్రాప్తింపదో వాఁడు మరణభీతిని యనుభవింపును. ఏ జీవాత్మ యథార్థమగు నీశ్వరీయ జ్ఞానప్రాప్తినిఁ బొంది తన్ను ముక్తికి యధికారిగఁ జేసికొనునో యట్టి జీవాత్మ మృత్యువునకుఁ గొంచెమాత్రమును జడియదు. ఏ జీవుఁడు తన జీవనమును పాపసముద్రమున ముంచివేసి వ్యర్థముఁజేయుచున్నాఁడో వాఁ

డు తప్పక మరణవేదనము ననుభవించుచున్నాడు. మృత్యు్వునకు మృత్యువగువాఁడు మృత్యుంజయుఁడని మహాత్ములు చెప్పుచున్నారు.

ఆవశ్యకములను తగ్గించుకొనుట మరణదుఃఖ నివారణమునకు రెండవసాధనము. ఉదాహరణముగ నొకమందిర మందొకభాగములో నొకడు బాడుగయిచ్చికాపురమున్నాడు. గృహయజమానివేరొకభాగమందున్నాడు. ప్రభువులొకకారణము చేత నిద్దరిని రెండుగంటలలో నాయింటినివిడిచి వెళ్లుమనియాజ్ఞాపించుచున్నారు. అప్పుడాయిద్దరిలో నెవరికి దుఃఖమధికముగానుండును? బాడుగకున్నవాడుచింతించుటకవకాశముండదు. వానికేమియుదుఃఖముండదు. వాడుఇల్లుతనది కాదనియు బాడుగకు కాపురమున్నవాడననియు తెలిసికొనియున్నాడు. గృహయజమాని, స్థానము తనదనియు, కష్టపడికట్టించితిననియు, దీని నెట్లువిడువవలెననియు నెక్కువదుఃఖమనుభవించును. ఇద్దరొకస త్రమున దిగియున్నారు. అందొకనియొద్ద సామగ్రియు సంపదయు నధికముగ గలదు. మఱియొకఁడు సన్న్యాసిగనుక కౌపీన సాధువుగనున్నాడు. వీరిద్దరిని తక్షణమేసత్రమును విడువవలయునని రాజాజ్ఞయైనచో దుఃఖమెవరికధికమగును? సామానులధికముగ నేకరించిన వానికధికదుఃఖముగలుగును. సాధువు

నిరాయాసముగ వెడలిపోవును. ఈదృష్టాంతములనెల్ల చర్చిం చితిమేని జీవాత్మలకు మృత్యుబాధానుభవము నాల్గువిధ ము లగును.

(1) ఎవఁడు యథార్థమగు తన జీవనోద్దేశమును మఱచి ధనార్జనమందే మగ్నుఁడై తనయాయువును గడుపుచున్నాడో వాఁడును, (2) ఎవఁడు తనవిషయ భోగములను తృప్తిఁజేయుట యందే జీవితమును ధారఁబోసి మరణానంతర ముత్తమ జన్మము లభ్యము కానంతటి మలినాత్ముఁడగునో యట్టివాఁడను (3) ఎవఁడీ శరీరమును కొన్నాళ్ల కొరకీయఁబడిన ప్రాకృతిక మని తెలియ జాలకను, దీనికి ప్రతి దినము నాహార రూపమగు బాడుగ నియ్యవలసి యున్నదని తెలియకను, యీశరీరమే తానని అథవా యీశరీరము తనదని నమ్మికొని యుండునో వాఁడును, (4) ఎవఁడు లౌకిక పదార్థముల నధికముగ జేర్చి వానిపై ప్రేమాధిక్యము వలన వానినే ధ్యానించుచుండునో వాఁడును, మరణ దుఃఖ మత్యంత మనుభవింప వలసి వచ్చును. అలాగే నాలుగు విధములగు మనుష్యులు మృత్యువునకు స్వాగత మిచ్చి సుఖ మనుభ వింతురు. (1) ఏమహాత్ముఁడు పెద్దల వలన నీశ్వరాజ్ఞాది విధుల నెఱింగి, నియమానుకూలముగ తన కర్తవ్యముల నాచరించి, జ్ఞానియై మోక్షా

ధికారియగునో యాతండును, (2) ఏపుణ్యాత్ముండు సదాధర్మ తత్పరుండై తన జీవితమును పరోపకారమునకై ధారఁబోయు చుండునో యట్టి ధీరుండును, (3) ఏసాధువు తన శరీరము యొక్క తత్వము నెఱింగి యిది ప్రాకృతిక వికారమని నిశ్చ యించి, తన యాత్మీయ యుద్దేశములందే దృష్టినిలిపి వానినిఁ జేరుటకిది యొక బాడుగబండియని గ్రహించి యుండునో యట్టి తత్వవేత్తయు, (4) ఏపండితుండు వేదాది సత్యశాస్త్ర ముల వలన నిశ్చయజ్ఞానముఁగలిగి వైరాగ్యముచే విరాజిల్లు చు, నీశ్వరధ్యాన తత్పరుండై యుండునో యట్టి విద్వాంసుఁడ గు యోగియు నణుమాత్రమైనను మృత్యు సమయమందు దుఃఖము ననుభవించక దాని భీతిని బాధను స్మరించక సుఖా నందమగ్నుఁడై యుండును.

ఉపర్యుక్త నియమములు సర్వసాధారణ మానవాత్మ లయొక్క యున్నతికి సంబంధమై యున్నవిగాని, మతమతాం తర సాంప్రదాయములకు సంబంధించినవి గావని మనము జ్ఞాపకముంచుకొనవలయును. మతాంతర ప్రచారకులీ ధర్మపా లనమునకు చోటివ్వరు. గీతలో జ్ఞానియొక్క మరణావస్థను గురించి « వాసాంసిజీర్ణానియథా విహాయ నవాని గృహ్ణాతి నరోపరాణి । తథా శరీరాణి విహాయజీర్ణాన్యన్యానిసంయాతిన

వానిదేహీ " యని చెప్పఁబడినది. మనము గృహమునుండి బైటకు పోవునపుడు ననేక వస్త్రములు ధరించి వెళ్లుచున్నారము. మరల నింటికివచ్చి తీసివేయుచున్నారము. మహాత్ములగు జ్ఞానులకు వస్త్రములు తీసివేయుట వలెనే మృత్యువు ప్రతీతమగుచుండును. అనేక మతమతాంతరులు గీతను ప్రతిదినము పారాయణముఁ జేయుచున్నారు, గాని యెందరీ తత్త్వము ననుసరించిరి. "శునిచైవశ్వపాకేచ పండితాస్సమదర్శనః" యని పఠించు పండితు లెందరు గీతావాక్యమును పాలించుచున్నారు? గనుక మతమతాంతర మూర్ఖబంధనములను నిరసించువాఁడే యువరోక్తమగు నభ్యుదయ మోక్షమార్గమున, పాదము నుంచగలఁడు.

మన కొక యిల్లున్నది. ఇల్లు పడిపోయినను మనము సజీవులమై యుండుటలేదా? కారణమేమి? మనము వేఱు; మన గృహము వేఱు. మనము మన యిండ్లకు నితాంతముగ భిన్నులమై యున్నాము. జ్ఞానియగువాఁడు తన జీవాత్మను తన శరీరమునకంటె భిన్నమని సర్వదా స్వానుభవముగలవాఁడై యుండును. ఇట్టి యనుభవము సదా, సర్వావస్థలయందును, మఱువకనుండు యనుభవమునకే, యమరత్వమని పేరు. అమరత్వముయొక్క స్మరణగలవాఁడు, పవిత్రమగు కర్మలకు

నాత్మార్పణముఁజేయుచున్నాఁడు. ఇతఁడే మత్యువునకు మృత్యు వగుచున్నాఁడు. అనఁగా మృత్యువునకు స్వాధీనుఁడుగాక మృత్యువును తన స్వాధీనమందుంచుకొనుచున్నాఁడు. "వివస్వాన్ నో అమృతత్వే దధాతు । పరైతు మృత్యు రమృతం నవతు" (అ) అను వేదమంత్రిమం దిదేభావము గలదు.

జీవాత్మ మన దేహములోపలి, యాంతరిక తత్త్వము. మానసాది తత్త్వములన్నియు బైటనున్నవి. లోపలచెడిపోయి నయెడల బాహ్యమందును చెడిపోవును. కనుక లోపలి పదార్థమందు నెక్కువ ధ్యానముంచవలయును. మత మతాంతరులు బాహ్యతత్త్వములందు విశేషధ్యాస ముంచెదరు గాని లోపలి ముఖపదార్థములపై ధ్యానముంచరు. ఒకఁడొక గుఱ్ఱపుబండిని దూరమునుండి చూచి బండిని గుఱ్ఱము నడిపించుచున్న దనుకొనును. బండి సమీపింపగా చూచి గుఱ్ఱమును, కళ్ళెమునడిపించునని తెలిసికొనును. తరువాత సారథిని జూచి వీడే బండిని తన యిష్టానుసారముగ నడపించునని తలంచును. కడపట బండిలోపల గూర్చుండి యుండిన యజమానునిఁ జూచి యీపనియంతయు నాతని యిష్టము ననుసరించి జరుగుచున్నదని నిశ్చయించును. అలాగుననే, కేవల మజ్ఞాని మొదట దేహమే తాననుకొనును. క్రమక్రమముగ తత్వమెఱుంగును, గాని జ్ఞానమనునది తెలిసికొనుట-విశ్వసించుట-

యాచరించుట, యను మూడంగములతో ఫలించునని మా
త్రము తెలియజాలడు. తెలివియు, విశ్వాసము, జ్ఞానము,
నాచరణమున కంగములగును గాని ఫలప్రదానములుగానేరవు.
ఒకని జీవితముయొక్క సఫల విఫలములు వాని కర్తవ్య
కర్మల ననుసరించియుండును. ఒక వనపాలకుఁడు తన వనము
లోని, ఫల పుష్ప పత్రయుక్తమై పరోపకారయోగ్యమై సార
సమన్వితమైయుండు వృక్షములకు నీరుపోసి పెంచుచుండును.
ఎండిపోయి వ్యర్థమగు స్థితికి వచ్చినప్పుడు, యా వృక్షమును
నరికివేయుచుండును. ఈలాగుననే మనము భగవద్దత్తములగు
శక్తులను వ్యర్థముచేసినప్పుడు, మన జీవితములును, వాని సత్ఫ
లములును, వినాశనమగుచుండును. మానవజీవన ప్రయోగ
విధానమెఱుంగుటకే విజ్ఞానమని పేరు. అట్టిప్రయోగమును స్వ
శక్తులచేత సఫలముఁ జేయువాఁడు మృత్యు విజయమును
పొందగలడు.

మనమొక దూరదేశమునకు ప్రయాణముచేయవలసి వ
చ్చినప్పుడావశ్యకపదార్థములను మాత్రము సేకరించెదముగాని
యనావశ్యకములగువాని సంపాదింపము. ఉన్నచోనట్టి వస్తువు
లను పారవేయుదుము. ఈలోకమువిడిచి పరలోకప్రయాణముచే
యవలసినకాలము మనకు సమీపింపనున్నది. దానికిఁ గావలసిన

పరికరములేవి? ఛాందోగ్యమునందు "అన్యసోమ్య పురుషస్య ప్రియతో వాజ్ మనసి సంపద్యతే మనః ప్రాణే ప్రాణ స్తేజసి తేజః పరస్యాం దేవతాయామ్" మృత్యువు సంభవించినప్పుడు వాగింద్రియము మనస్సునందును మనస్సు ప్రాణమునందును ప్రాణము తేజమందును తేజము ఆత్మయందును లీనమగునని చెప్పఁబడియున్నది. ఇట్టిపరలోక ప్రయాణమునకు మనకు కావలసినదేదియని వివేచనచేసినచో, మనము తత్వమెఱుంగగలము. గుఱ్ఱపుసేవకుఁడు దానికి మేతవేసి నీరుఁబెట్టి యొడలు తిక్కి (మాలీషుచేసి) దాని సేవచేయుచున్నాడు కాని, గుఱ్ఱమువలన పనితీసికొనుట కధికారి కాజాలఁడు. దాని యజమానుఁడు దానిపైఁగూర్చుండి కళతోఁగొట్టుచు స్వారిచేసి గమ్యస్థానమునకుఁ బోవును. ఈలాగుననే యవిద్యాన్వితుఁడగువాఁడు, అశ్వరూపమగు నీశరీరమునకు మంచి తిండివేసి పోషించుచున్నాడుగాని, దానివలన నేమికార్యమును ముఖ్యముగ చేయించవలయునో యట్టి సత్కర్మాచరణము నొసర్పక వ్యర్థుఁ డగుచున్నాడు. ముముక్షువు యీ శరీరరూపమగు అశ్వమును శిక్షించుచు కర్తవ్యమాచరించి యానందమయమగు మోక్షస్థానముఁ జేరుచున్నాడు. ఇతఁడే మృత్యుబాధను దూరముగ తఱిమివేయు సామర్థ్యము గలవాఁడు. ఇతనికి దేహేంద్రియములు వశమై యుండును.

మానవుని యింద్రియములు దొంగ దలాలీ తనముచే యువారి వంటివి. దొంగదలాలీ చేయువారు వ్యాపారులను మాయకారియగు వర్తకునివద్దకుఁ బిలుచుకొని పోవుదురు. ఎందుకన దొంగదలాలికి న్యాయమైన యంగడిలో దలాలిలభింపదు. కనుక, వ్యాపారికి నష్టము సంభవించునని తెలిసియుండియు, సామర్థ్యముకొఱకు నక్రమపు యంగడివాని యొద్దకుఁ బిలుచుకొనిపోయి నష్టపరచుచున్నాఁడు. అలాగుననే మనయింద్రియములు జీవాత్మను ప్రకృతివిషయోపభోగములందే ప్రవేశింపఁజేసి, నష్టభ్రష్టము చేయుచుండును. ఇంద్రియముల యొక్క దురాచరణములవలన జీవాత్మచెడుటయేగాక శరీరము నయితము నాశమగుచున్నది. ఒకయోడ తుపానువలనఁగొట్టుకొని పోయినప్పుడు మాలిమి చేయవలసినదేమి? మొదట యోడనిలిచియుండిన స్థలమేదియనియు, దానికి నేదిక్కుగ నెంతదూరమువచ్చినది విచారించినతరువాత స్వస్థానమునకు నోడను నడపవలయును. మానవుఁడేమయిన మఱచియున్నాఁడా? యనిన తనకు ప్రధానమైన యాత్మబలమును సంసారసాగరమున ముంచివేసినాఁడని చెప్పక తీరదు. ఆత్మబలమును నాశయధఃపాతాళమునఁ జేరియున్నది. మరణదుఃఖమను పర్వతమును భేదించుటకు నాత్మబలము వజ్రాయుధము వంటిది. ఆత్మబలమేది? అది మనకెట్లులభించును? అప్పుడది మనకెంత

దూరములోనున్నది ? ఈవిషయమును చర్చించవలయును.

ఈలోక వ్యవహారములకు మాత్రము మానవునకు శారీరకధనాది బలము లావశ్యకములై యున్నవి. ఆత్మబల మిహపర లోకముల రెంటికిని సంబంధమైనది. అనేకు లనేక కార్యములను శారీరక ధనాది బలములుండియు నాత్మబలము లేనందున మధ్య విడిచిపెట్టుచున్నారు. కనుక ప్రతికార్యమును కొంచెమో గొప్పదో యాత్మబలము యొక్క యాధీనమం దుండును. అన్ని బలములలో నాత్మబలము ప్రధానమైనది. ఇది ధనాదులచేత నుత్పన్నము కానేరదు. జ్ఞానము, ప్రయత్నము యీ రెంటియొక్క సమ్మేళన శక్తికి యాత్మబలమని పేరు. ఈ రెంటి యభివృద్ధియే యాత్మిక బలమగుచున్నది. దర్శన శాస్త్రమందు సుఖ దుఃఖ యిచ్ఛాద్వేష ప్రయత్న జ్ఞానములు ఆత్మలక్షణమని చెప్పఁబడియున్నది. వీనిలో సుఖ దుఃఖ యిచ్ఛాద్వేషములు నాలుగును శరీరాత్మలయొక్క సంయుక్త బలములుగా నున్నవి. ఒక మనుష్యుఁడు గొడ్డలితో కట్టెను గొట్టుచున్నాఁడు. హస్తములు, గొడ్డలి, రెంటియొక్క పరస్పర సహాయ మపేక్షితమైనది. రెండును వేఱువేఱుగా, కట్టెను గొట్టజాలవు. ఈలాగున సుఖ దుఃఖాదులు సూక్ష్మ శరీరములో ఆత్మకు ప్రతీతము లగుచున్నవి. ఏద్రవ్యమందేగాని

దానివిద్యమానములో స్వకీయమగు గుణము ప్రత్యేకముఁ గానేరదు. అగ్ని యున్నంతవరకు దాని సహజగుణమగు నుష్ణము ప్రత్యేకము కానేరదు. ఈరీతిగ జీవాత్మకును, సహజమగు జ్ఞానప్రయత్నములు రెండును సదా కూడియుండును. జ్ఞానము స్వాభావికము నైమిత్తికమని రెండు విధములు. మనకు పదార్థముయొక్క రూప జ్ఞానము కావలసినప్పుడు పదార్థము, కన్ను, ప్రకాశము నీమూడును యావశ్యకములు. ఇట్టిసాధనములు లేకుండ కలుగునది, స్వాభావిక మనఁబడుచున్నది. జాగ్రత, స్వప్న, సుషుప్తి మరణావస్థలయందు జీవాత్మకు తానున్నానను (అహమస్మి) జ్ఞానము సహజముగా నున్నది. దుఃఖాదుల నివృత్తికొరకు నాత్మ సదా ప్రయత్నము చేయుచుండును. ఇట్టి జ్ఞానప్రయత్నములు క్షీణించుటకును, వృద్ధియగుటకును, కారణ మెఱుంగవలయును.

మన మొక యగ్నిపుల్లను వర్షముగురియుచు చల్లని గాలి వీచుచుండుసమయమున, గీచినచో నది మండుట కఠినమగును. గ్రీష్మఋతువునందు సులభముగనంటుకొని మండు చుండును. ఏ పదార్థమునకైనను సదృశపదార్థము లభించు నేని వృద్ధియగును. విరుద్ధపదార్థము లభించునేని క్షీణించును. ఆత్మకు సంబంధించిన పదార్థములును రెండు గలవు. ఒకటి

ప్రకృతి; రెండవది పరమేశ్వరుఁడు. ఇందులో ప్రకృతి జ్ఞానశూన్యమైనది; పరమేశ్వరుఁడు జ్ఞానస్వరూపుఁడు. జీవుఁడును జ్ఞానసహితుఁడు. ఉభయులును చేతనస్వరూపులు. ప్రకృతి జడము; మఱియు నచేతనము; అనగా జ్ఞానవిరహితము. జీవ పరమాత్మ లుభయులును క్రియావంతులు. ఈ సిద్ధాంతమువలన నిప్పు డాత్మకు పరమాత్ముఁ డనుకూలమనియును, ప్రకృతి ప్రతికూలమనియును, స్పష్టమైనది. ఇందువలన జీవాత్మకు నీశ్వరోపాసనమువలన నాత్మబల మధికమగుననియు, ప్రకృతి యుపాసనమువలన నాత్మబలము క్షీణించుననియు, విదితమైనది. చేతనుఁడగు జీవుఁడు స్వాత్మసదృశమగు నీశ్వరారాధనమును త్యజించి ప్రకృతి యారాధనమును స్వీకరించి యాత్మబలమును క్షీణింపఁజేసికొనుచున్నాఁడు, గనుక తన రాజధానియగు శరీరమందు నివసించియు, స్వకీయకర్మచారులగు నింద్రియాదులను శాసించుచు, సుఖానందముల బొందజాలక యుండుటయేగాక, దుర్భరమగు మరణావస్థ వర్ణింపజాలని దుఃఖములనుబొంది, దుర్గతిపా లగుచున్నాఁడు. ఆత్మబలము ప్రకృతియారాధనమువలన క్షీణించి దానికి బదులు యాత్మగ్లాని సంభవించుచున్నది; గనుక ప్రకృత్యారాధనమువిడుచుటగాక నుత్తమజన్మమునకు దూరుఁడగుచున్నాఁడు. ఏ మనుష్యుఁడు తుచ్ఛపదార్థమును గౌరవించునో అతఁడు తన్ను

తాను తుచ్ఛముగా భావించుకొన్నవాడగును. ఇట్లు తన్ను తాను వినాశపఱచుకొనుటనుగురించి గీతలో చక్కగవివరింపఁబడియున్నది. ఈయభావనము మనుష్యునియొక్క మానుషత్వమును పాడుచేసి, వాని యుత్సాహమును భగ్నపఱచి, యుద్యమమును నష్టపఱచి, శక్తిని లుప్తపరచి, మృత్యుదుఃఖము ననుభవింపఁ జేయుచున్నది. దీనికే యీశ్వరద్రోహ మని పేరు. ఒక యాయుధమును మట్టిలో బూడ్చిపెట్టినయెడల నది మట్టియై నశించిపోవునుగదా? మానవాత్మయు నీలాగు ననే నష్ట భ్రష్టమగుచున్నది. ఆత్మబలము లేనివాఁడు నూనెలోబడిన యీగవలెను, ద్వారము తెలియక గృహములో దిరుగుచుండు యంధునివలెను, పరితాపమునొందునని పెద్దలు చెప్పియున్నారు.

ఇంక సాధనమార్గములను గురించి విచారించుచున్నారము. కైవల్యస్థితిని ప్రాప్తింపఁ జేసికొనుటకు సాధనము లనేకములుగలవు కేవలమగుస్థితి కైవల్య మనఁబడుచున్నది. ఇతర సంబంధములను విడిచి స్వయం స్వావలంబన పూర్వకముగ స్వశక్తిని యనుభవమునకుఁ దెచ్చుకొను ప్రయత్నములకు, యోగసాధనములని పేరు. సాధారణస్థితులలో మనుష్యుఁడు సర్వసుఖములకొరకు రెండవదానియం దాధారపడి

యుండును. ఇట్టి పరాధీన మెప్పటికిని కేవలసుఖముగానుండక దుఃఖసమ్మిళితమై యుండును. యోగసాధనములట్లుగాక సంపూర్ణస్వతంత్రములై యుండును. ఎట్లనఁగా స్థూల సూక్ష్మ కారణశరీరములయొక్క యాశ్రయమువలన జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తియవస్థ లనుభవించుట ప్రతిజీవునియందును గలదు. కనుక వానియందు మానవునకు ననిచ్ఛితమగు దుఃఖప్రాప్తిసయితము గలుగుచుండును. శరీరత్రయాశ్రయములేకనే తన యానందావస్థను పొందుసాధనమునకు ముక్తిమార్గమని పేరు. అట్టి పరిపూర్ణస్వాతంత్ర్యమే మోక్షము. దానిని నిరాలంబావస్థయని తత్త్వవేత్తలు చెప్పుదురు. ఇతరావలంబనములేనిది నిరాలంబనమగుచున్నది. ఈయవస్థయందు పరిశుద్ధమగునాత్మసంబంధము మాత్రముండుటచేత దీనిని ఆత్మయోగ మనెదరు. దీని ప్రాప్తికి ప్రాథమికులనేకవిధములగు యోగసాధనములను కనిపెట్టియున్నారు. వానిలో మంత్రలయ హఠరాజయోగాదులు ప్రసిద్ధిమైనవి. కేవలమంత్రము నొకదానిని జపించుట మంత్రయోగము. దేహేంద్రియాంతర్గతమగు శబ్దమునందు మనస్సును లయముచేయుట లయయోగము. ఆత్మీయమైన సాధనమునకు నంతఃకరణములను బలవంతపెట్టుట హఠయోగము. మానసికముగ నొనరించు సాధనము రాజయోగము. మేమిప్పుడు మరణదుఃఖనివారణమునకును, ముక్తికిని, సాధన

మగు సుషుప్తియోగమునుగురించి వివరించవలసియున్నది. వివేచనచేసి చూచుచుం[illegible]రికేది, రాజయోగమని వేద్యమగుచున్నది.

అందరికిని సుషుప్తిఅథవా, గాఢనిద్ర యనుభవమేకదా! మనుష్యునకుఁగల సర్వావస్థలలోనిది బ్రహ్మరూపమగు నవస్థగానున్నది. ముక్తియందు సుషుప్తిసమాధియే పరమావధిగానున్నది. ఈసుష్ప్త్యవస్థలో సర్వదుఃఖములును, నితాంతముగ దూరమైయుండును. ఎంతటిభయానకరోగగ్రస్థుఁడుగానున్నను, యెటువంటిక్లేశములు గలిగియున్నను, యీయవస్థయందానందమగ్నుఁడై యుండును. దీనిలో బ్రహ్మానందప్రాప్తినిఁ జేరుటయే మన కర్తవ్యమైయున్నది. ఈయవస్థ మనశరీరమునకు భిన్నమై కేవలము జీవాత్మసంబంధమై యున్నదని మనము వివేచనచేసినయెడల విదితమగుచున్నది. మఱియు నీశరీరముతో జీవాత్మకు ముక్తావస్థయందు సంబంధములేదని తెల్పుచున్నది. ఎంతటిపామరుఁడైనను దీనివలన మన యాత్మశరీరమునకంటె భిన్నమైయున్నదని తెలిసికొనఁగలఁడు. నిద్రకును జాగ్రతకునుగల సంధియవస్థను మన మొక యభ్యాసముచేత ననుభవమునకుఁ దెచ్చుకొన్నయెడల మన యాత్మశరీరములు భిన్నమని ప్రతిక్షణమును ప్రతీతమగుచుండును. దీనిని యనుక్షణము స్మరించు నభ్యాసము మనకు లేనందున మఱచిపోవు

చున్నారము. జాగ్రదవస్థ యొక్క సమాప్తికిని నిద్రావస్థ యొక్క ప్రారంభమునకునుగల సంధిసమయమందు మన మే విధమైన విచారమును మనస్సునం దుంచుకొని యుందుమో యదే విషయముమనకు జాగ్రిదవస్థ కలుగువరకును స్థిరమై యుండి యావిచారము స్థూలసూక్ష్మకారణ శరీరములందు పని చేయును. దృష్టాంతముగ మీరొక వేదమంత్రమును అర్థస హితముగ మననముచేయుచు జాగ్రిదవస్థనుండి సుషుప్తికి జేరు వరకు పరున్నపుడు ధ్యానముచేయుచుంటిరేని మీరు తెల్లవా రినిద్రనుండి మేలుకొనిన యుత్తరక్షణమునందే యామంత్రము జ్ఞప్తికివచ్చి యదేమననము మీమనస్సునందు నిల్చును. ఉప రోక్త సంధిసమయందు ప్రతిదైతన్యజీవునకును మంచి చెడ్డ విచారములు మానసములందుండితీరును. అట్టి విచారములనను సరించి మన నిత్యకృత్యములందును మన శరీరయింద్రియాదు లందును ప్రభావముత్పన్నమగుచుండును. అది విచారానుసా గరముగ పరిణమింపఁజేయును, గనుక నుపర్యుక్తసంధిసమయ మందు మరణావస్థలో మన తత్త్వము లెట్లు సంబంధము గలిగి యుండునో దానిని వివేచనచేయుచుండు యభ్యాసములవాటు చేసికొంటిమేని మరణము మన కానందదాయకమై యుండును. ఇంతియగాక ననేక శుభవిచారములను స్థిరపరచుటకును సువి

చారయుక్తమగు సుషుప్తియవస్థను పొందుటకు దృఢప్రయత్న ములు చేయవలయును.

దీర్ఘముగ నాలోచించినయెడల యిది కర్మయోగులకు శ్రేష్ఠమైన సాధనమని నిశ్చయమగును. సాధారణముగ మన లో సుషుప్తియోగమునకు నొక విఘ్నముగల దదే మన సుషుప్తియవస్థకు బదులు మన కధికముగ స్వప్నావస్థ కలుగు చుండును. ఈ విఘ్నము గలుగకుండ కాపాడుకొనువారు యేకభుక్తముచేసియు, వనవాసము చేయుటయు, దేహపరి శ్రమము చేసియు, వానప్రస్థమును స్వీకరించియు, నధికప్రాణ వాయువును సేవించియు, ప్రాణాయామమునుసలిపియు, స్వప్నా వస్థను రాకుండజేసికొని సుషుప్తియవస్థను ప్రాప్తింపఁజేసికొన వలయును. జాగ్రత సుషుప్తి యవస్థలయొక్క సంధికాలము నందుసలిపిన సద్గుణ సువిచారములవలన, దేహాత్రయములును, జీవాత్మయు పరిశుద్ధమగును. బుద్ధియు వృద్ధియై, సంశయ రహితమై, నిశ్చయాత్మకశక్తి ధారణసమర్థమై యున్నతిఁజెం దును. ప్రతియథార్థజ్ఞానమందును శ్రద్ధయు సిద్ధియులభించును.

అభ్యాసకులు ప్రత్యంశమును పరిశీలించి సత్య సాత్విక సిద్ధాంతములను తెలిసికొని వాని నాచరణలో నుంచుట కహ

ర్థిశము ప్రయత్నము చేయవలయును. విచారమందు నిశ్చయాత్మకసిద్ధిలేకుండ సంశయాత్మకుడైనచో దాని ప్రాప్తికి ధ్యానము సంభవింపదు. ఈవిషయమందు సదా సావధానముగ నుండవలయును. యథార్థజ్ఞానము లేనివానికి చిత్తము స్వాధీనమందుండదు. సమృద్ధమగు నిచ్ఛాశక్తి వానియందు త్పత్తి కాజాలదు. సంశయవిరహితమైన జ్ఞానమువలన నిచ్ఛాశక్తి, యేకత్రితమై కొంచెము పనిచేయుటవలన గొప్పగొప్ప కార్యములు సఫలీకృతము లగుచుండును. ఇచ్ఛను స్వాధీనముఁ జేసికొనుటకు సత్యానువిచార మత్యంతావశ్యకము.

మిథ్యను, సత్యమును, మంచి చెడుగుల విచారమును, జేయుట మనోధర్మమై యున్నది. మనస్సుయొక్క శక్తిని స్వాధీనము చేసికొనుటకు మానసయోగమని పేరు. మనస్సెల్లప్పుడు సువిచారమో కువిచారమో కలిగియేయుండును. మనస్సు యేకాగ్రమైనప్పుడే, దాని విలక్షణమగుశక్తి ప్రతీతమగుచుండును. అది చంచలమైనప్పుడు దాని సంకల్పము నశించి, యుపవ్యయమై, శక్తిహీనమై, యవనతి చేకూరును. గనుక మనమేవిచారము కోరెదమో, దానిని మననము చేయునట్లు దాని కాజ్ఞాపించవలయును. ఈవిషయమును తత్వజ్ఞానము స్వాత్మనిరీక్షణమను గ్రంథములందు విపులముగ వ్రాసియున్నారము.

మేమిప్పుడు సర్వసాధారణముగ వాడుకలోనుండు సంగతిని గురించిన యొక భ్రమను తొలగించవలసియున్నది. తత్త్వజ్ఞానులయందు అహమ్మన్యత అథవా యహంకారము యొక్క వివేచన రహస్యము తెలియఁజాలక ననేకులు భ్రమపడుచున్నవారు. అహంకార శబ్దార్థము వేఱువిధమై యుండును. ఇచ్చటనది యాధ్యాత్మికము. "నేనుజీవాత్మను శరీరమునకు భిన్నముగనున్నాను. నాశక్తి నేత్రాదింద్రియములలో ప్రవేశించి కార్యములు చేయుచున్నది. దాని బాధ్యత నాయందుగలదు. కార్యభేదమువలన, నేనున్నతపదవిగాని యధమగతిఁగాని పొందగలను, పురుషార్థమునాపనియైయున్నది" యనెడు నిశ్చయాత్మకవృత్తి తప్పక నుండవలసినది. ఇది గర్వముఁగలిగియుండుట కానేరదు. "నేనుధార్మికజీవనమవలంబించెదను" అను నిశ్చయాత్మక వృత్తితోఁగూడిన యాత్మానాత్మ వివేకము లేకున్న నున్నతస్థితియు, నుత్తమ కర్మయు, ముక్తిసాధనములన్నియు నున్నయగును. ఇంద్రియ నిగ్రహములేక పోవును. వానిని కల్యాణకారకమగు మార్గమందు నడిపించుట సంభవింపనేరదు, గనుకనేను అథవా అహమ్మను భావము గలిగి తనకన్నులతో పరిణామమం దుపకారప్రదమగు శబ్దములనే వినవలయును. ఇట్లు ప్రతియింద్రియమును పరిణామమందు మన యాత్మకు, క్షేమము సుఖముఁగలుగుమార్గము

నందు నడిపింపవలయును. అప్పుడుమన కర్మేంద్రియములు చక్కని ప్రవృత్తులందు పనిచేయును.

వాగింద్రియ ప్రయోగమందు శబ్దశక్తిని, నేత్రేంద్రియప్రయోగమందు రూపశక్తిని యీలాగున, తనస్వయింద్రియ శక్తులను మొదట మననము చేయుచుండవలయును. మనయాత్మయందనేక శక్తులు గలవు. ఒక్కొక్క శక్తి మితిలేని యద్భుత సామర్థ్యముఁ గలిగియుండును. అట్టిసామర్థ్యము క్రియతో సాక్షాత్ సంబంధము గలిగియుండును. ఈ రెంటిని విచారపూర్వకముగఁ జేర్చి కూర్చుటయే యోగమనఁబడు చున్నది.

ఇంతవరకు వివరించిన సంగతుల వలన తేలిన సారాంశమును సంగ్రహముగఁ జెప్పవలయును. మరణదుఃఖనివారణముకొరకు మనశ్శరీరములు రెండును పనిచేయును. ఆత్మకు నివి రెండును, సంబంధములు. శరీరమునకంటె మనస్సు సూక్ష్మము గనుక స్వల్పమగు నవకాశమునకు మిక్కిలి చలించును. శారీరకజ్ఞానముఁ గలుగుట సులభము. మనోజ్ఞానము గలుగుట మిగుల కఠినము. శరీరము- మనస్సు- ఆత్మ యీ మూటిలో మొదటిరెండును జడములు. ఆత్మచేతనవంతము.

శరీరములోపల మనస్సు మనస్సులోపల నాత్మయును గలవు. ఆత్మయొక్క విద్యమానమువలన శరీరమనోగతులు నడుచు చుండును. ఆత్మకుపైన మనస్సు కవచమువలెను మనస్సునకు పైన శరీరము కవచమువలెనుండును. శరీరస్వాస్థ్యము ననుసరించి మనస్స్వాస్థ్యము, మనస్స్వాస్థ్యము ననుసరించి యాత్మస్వాస్థ్యమునుండును. శరీరము క్షీణించినట్లు మనస్సుయశక్తమగు చున్నది. ఇది యోగమువలన బలముగలది యగుచున్నది. ఆత్మయొక్క ప్రేరణము మనస్సు నందును, మనస్సు యొక్క ప్రేరణము శరీరము నందును వ్యాపించు చుండును. మనస్సు స్థిరమైనప్పుడు చిత్తమనబడుచున్నది. మనస్సు మిక్కిలి శక్తి శాలినియై యున్నది. అది చంచలమైనప్పుడు దానిశక్తి వ్యర్థ మగుచున్నది. నీటి బాష్పము నొక ప్రదేశమందు స్థిరముగా నుంచినప్పుడు ప్రబలశక్తిమంతమగును. దానిని బాహ్యప్రదేశమందు విడిచినయెడల వ్యర్థమగుచున్నది. ఈమనోనియమనముల, భేదములను బట్టి కర్మయోగ, భక్తియోగ, జ్ఞాన యోగ, రాజయోగ, మంత్రలయ హఠతారకాది యోగము లేర్పడియున్నవి.

“ నేనొక కేంద్రమును. నాచుట్టును యీలోకము, తిరుగుచున్నది. చేతనమునకును విచారమునకును నేను సహాయ

ముచేయు మూలపదార్థమును; నే నీ శరీరమునకు భిన్నమును; నెప్పటికినినశింపను; అమరపదార్థమును; నేను అదమ్యమును; నా కేలాటిక్షతియు బాధయులేదు ; నేను చావను ; మృత్యువు యీ శరీరమునకే గాని నాకులేదు." అను స్వానుభవము ప్రతిక్షణమునను సంధానము గలిగియుండుట వలన, నుపాస కుఁడగుచున్నాడు. జ్ఞానాదు లేకమై యాత్మయందు పడుట వలన నుపాసనము సిద్ధించును. సూర్యకిరణము లద్దముపై యొక్కటిగ, జేరినప్పుడు పదార్థములను కాల్చివేయు శక్తి యుత్పన్నమగుచున్నది. మనమొక సంగతిని జ్ఞాపకమునుఁ దెచ్చుకొనుటకు స్మరించుచున్నాము. అది జ్ఞాపకమునకు రాకుండ నుండును. అప్పుడు మనము ప్రయత్నమును మాను కొనుచున్నారము. అయినను విషయమ్ప్రయత్నముగ కొంత సేపటికి స్మరణకు వచ్చుచున్నది. కారణమేమి? మనము మనస్సున కాజ్ఞయిచ్చి విషయ పరిచయముకొఱకుఁ బంపితి మి ; గాని యంతలో నాతురపడి ప్రయత్నమును, చేయి జారవిడిచితిమి. మనస్సు విషయమునుదెచ్చి మన యాత్మకు సమర్పించువరకు కాచియుండక పోతిమి. కాని మనస్సు దానికిగల శక్తి ననుసరించి కొంతసేపటికి విషయమును తెచ్చి మనయాత్మకు సమర్పించినది. మనలో ప్రాకృతికశక్తి యధిక ముగ నున్నదిగాని, మానసికశక్తి యత్యల్పము. ఆత్మశక్తి

యంతకంటె నత్యల్పము. మన మాత్మబలమును సంపాదింప వలయునన్న పరమాత్మయొక్క సహాయ మపేక్షించవల యును. జ్ఞానము భక్తి మనస్సు నీమూటియొక్క యోగమే ఈశ్వరోపాసనము. ఈవిషయము—భక్తి ప్రార్థనోపాసనమను గ్రంథమందు విస్తారముగ వ్రాయబడినది.

సంధ్యనుగూర్చి పాఠకులకు నొక సంశయము గలుగు చున్నదేమన, పగలుపోయి రాత్రివచ్చునప్పుడును రాత్రిపోయి పగలు వచ్చునప్పుడును సంధికాలమనియు నట్టి సంధిసమయ ములందు సంధ్యావందనము చేయు నాచారముండగా జాగ్ర దవస్థకును సుషుప్తియవస్థకును నడుమనుండు కాలము సంధి సమయమని చెప్పుట విపరీతమని తోచవచ్చును. ఇది భ్రాంతి కార్థము గావచ్చును. మేము వివరించిన సంధి యాధ్యాత్మిక మైనది. సంధ్యోపాసనము సార్వదేశికమైనదిగాని యేక దేశీ యము కానేరదు. సంధ్యోపాసనము మన హిందూదేశము కొరకుమాత్రమె కాదు. అది సర్వమానవులకు సమస్త దేశ ములవారికి ప్రసాదించిన యీశ్వరాదేశము. లోకములో కొన్ని ప్రదేశములందు కొన్ని మాసములు సూర్యదర్శనమే లేదు. మఱికొన్ని ప్రదేశములందు కొన్ని నెలలవరకు సూ ర్యుఁడస్తమించుటయే లేదు. కనుక నాదేశమువారు సంధ్యో

పాసనము కొన్ని నెలలవరకు నుపాసనముచేయక నుండవలసి వచ్చును. మేము వివరించిన సంధిసమయమట్టి యేక దేశీయము కానేరదు. ఇది ప్రతి జీవాత్మకును ప్రతిదినము సంభవించుచున్నది.

ఉపాసకుఁడు మొట్టమొదట “ఓం అమృతోపస్తరణమసిస్వాహా। ఓం అమృతాపిధా నమసిస్వాహా” యని పఠించవలసిన విధి వేదమందుగలదు. ఇందు మొదట “ఉపస్తరణ” శబ్దమును తరువాత “అపిధాన” శబ్దమును గలవు. పరమేశ్వరా! నీవు అమృతమగు నుపస్తరణము నపిధానమై యున్నావని యర్థము. మనము పరుండు సమయమున క్రింద వేసికొను పడకకు, నుపస్తరణమనియు పైన కప్పుకొనుదానికి, అపిధానమనియుపేరు. రెంటికి నడుమనుండువాఁడుసర్వ విశ్రాంతితోడ, యారామప్రాప్తుఁడై నిద్రించుచున్నాఁడు. ఉపాసకుఁడు తాను సర్వవ్యాపియగు నా పరమేశ్వరుని గర్భమందు నానంద మనుభవించుచుండగా తనచుట్టు భగవంతుని యమృతావరణముచేత, సత్యము, యశము, శోభా, సంపదలు, ప్రాప్తించునని భావము, “ఓం సత్యంయశః శ్రీర్మయిశ్రీః శ్రియతాంస్వాహా” యని యున్నది. హేపరమేశ్వర! నీవు క్రిందను పైనను యంతటను నావరించి యున్నాడవు. నా

యాత్మ నీయొడిలో నిద్రించుచున్నది; నాకు యథార్థ జ్ఞానమును యశస్సును సుఖసాధనములను ప్రసాదింపుము; నీకు నాసర్వస్వమును అర్పణముఁ జేయుచున్నానని, యుపాసకుఁడు మననము చేయును. ఈవిధి యుపర్యుక్తమగు సంధిసమయముల రెంటిలోఁ దేనికి సంబంధించియుండునో వాచకులూహించుకొనవచ్చును.

ఉపాసకున కీశ్వరుఁడు గలఁడా? యను శంక యుండకూడదు, గాన దానిని వివరించుట సమంజసము. ఈసందేహమున్నచో నుపాసనమే సిద్ధింపదు. లోకమందు రెండుపదార్థములు గలవు. అపరిణామియని పరిణామియని. ఈ రెంటిలో సాకారపదార్థము లన్నియు పరిణామములు. ఏది దేనియందుఁ బుట్టుచున్నదో యది దానియందే లయమై పరిణామ మగుచుండును. అనఁగా కార్యరూపమగు పదార్థమందు పరిణామమును కారణరూప పదార్థమందు నపరిణామము అర్థాత్ నిత్యత్వమున్న ప్రతీత మగుచున్నది. ఇది పరిణామలక్షణము. పంచభూతములనుండిబుట్టిన జగత్తు పంచభూతములందే లయమగుచుండును. సారాంశ మేమన కార్యవ్యవస్థయందు ననిత్యమును, కారణవ్యవస్థయందు నిత్యత్వమును, సిద్ధమగు చున్నది. ఈ యుపాదానకారణమగు పంచభూతములకునసృష్టిగ

ప్రకృతి యని పేరు. ఇది జడము, జ్ఞానశూన్యమైనది, గనుక దానియందు చైతన్యశక్తిలేదు. వీనిసంయోగశక్తివలన నయి తము చేతనముఁ గలుగదు. బాష్పయంత్రమునందు (రైలు యింజినులో) ను మృతకళేబరమునందును పంచభూతములు చేరియున్నవి; గాని, జ్ఞానశక్తి లేదు, గనుక నీశక్తికి నాధార మగు పదార్థమొకటి ప్రత్యేకముగ గలదని సిద్ధాంతమైనది. జడచైతన్యసంయోగము దెచ్చుటఁజూచినను నియమమున్నది. మనుష్యసంయోగమువలన మనుష్యత్వమును మృగసంయో గమువలన మృగజన్మమును నియమానుసారముగ, గలుగు చున్నది. ఇది నైమిత్తికముగాని స్వభావము కానేరదు, గాన దీనికి నిమిత్తకారణమొకటి తప్పక యుండితీరవలయును. అది పరిపూర్ణమగు జ్ఞానశక్తిసంపన్నమగు సర్వశక్తిమాన్ పదా ర్థమై యుండవలయును. దానికే ఈశ్వరుఁడని పేరు. అపరి ణామియు నిత్యమునగు దానికి కారణముండదు గనుక నీశ్వరు నకు స్వయంభువు ననాదియని పేరు. అతఁడెక్కడనున్నాడను యనుభ్రమ కూడదు. ఎందుకన, నేకదేశీయపదార్థముకొఱకు నెక్కడ ? యను శబ్దము ప్రయోగమగును గాని విభుపదార్థ మునకుఁగాదు. జగద్భరితుఁడు యింటియందుగలడా ? యన్న నసంగతప్రశ్నయగుచున్నది. ఈశ్వరుఁడు జ్ఞానచక్షువునకుఁ గోచరుఁడగును, గనుక నుపాసనమునకు సాధ్యుఁడు.

ఈశ్వరుని యాకారమెట్టిది ? యను ప్రశ్నకుత్తరము చెప్పవలయును. అతఁడు “ సచ్చిదానందస్వరూపుడు ” ఈ వాక్యమందు ‘ సత్-చిత్-ఆనంద ’ శబ్దములు మూఁడున్నవి. త్రికాలములందు విద్యమానమై యుండుదానికి సత్తనిపేరు. జ్ఞానాత్మక మైనదానికి చిత్తనిపేరు. దుఃఖముయొక్క యత్యంతాభావముగలదానికి యానందమనిపేరు. ఆకారము, సంయోగమువలన నేర్పడుచున్నది గనుక సావయవ మగుచున్నది అవయవమనేకవస్తువులతో నేర్పడుచున్నది గాన, నది సాంచభౌతికమగుచున్నది. భౌతికముత్పత్తి పదార్థము ; అనఁగా నాద్యంతములందు లేకుండనుండి మధ్యకాలాస్తిత్వమైనది. ఈశ్వరుఁడాదిమధ్యాంత రహితుఁడు గావున సచ్చిదానంద స్వరూపుఁడనఁ బడుచున్నాఁడు. సాకారపదార్థము సీమాబద్ధ మగును- కావున నతఁడు యేకదేశీయుఁడు కావలసివచ్చును. ఇందువలన నీశ్వరుఁడొక సూక్ష్మపదార్థమని యనుటఁకుగూడ వేదశాస్త్రములొప్పుకొనవు.

పదార్థములన్నియు పరమాణుసంయోగమువలన నేర్పడుచున్నవి. ఈశ్వరుఁడట్లేర్పడినచో సర్వవ్యాపకుఁడు కానేరడు సాంతపదార్థమగును. అనంతముఁగాకపోవును. అప్పుడు, జన్మ వృద్ధి, స్థితి, పరిణామ, క్షీణ, వినాశములనెడు వికారషట్క

ములు గలవాఁడగును, గనుకనే, మతమతాంతరులు చెప్పినట్లు ఈశ్వరుఁడేడవ యాకాశమున సింహాసనమునందుఁ గూర్చు న్నాఁడనియు, జీవుఁడే దేవుఁడనియు, నతఁడు మందిరములందు నివసించుచున్నాఁడనియు, నాతఁడుపుట్టి, పెండ్లాడి, జగడములు చేసి, జయించెననియు నతఁడోడిపోయి దుఃఖించెననియు, నాతఁడు భక్తులయిండ్లలో పనిచేసెననియు, నతఁడవతారము లెత్తెననియు, చెప్పెడు సంగతులన్నియు కేవలమసంభవము లుగా నున్నవి. ఇవియన్నియు పౌరాణిక మంతవ్యములు. కఠోపనిషత్తునందు 'అనాద్యనంతం మహతః పరం ధృవం నిచాయ్యతం మృత్యుముఖాత్ప్రముచ్యతే' అనఁగా ననంతుఁ డగు పరమాత్మునిఁ దెలిసినవారు మృత్యువుయొక్క ముఖము నుండి ముక్తులగుచున్నారని చెప్పఁబడినది.

మృత్యుకాలమందు పశ్చాత్తాపవిముక్తుఁడగుటకు జీవా త్మపరమాత్మభావమును దెలిసికొనియుండవలయును. లేకున్న సమస్తసాధనములును సర్వబోధలును వ్యర్థములగును. సత్యముఁ దెలియకున్న ననర్థమగుననియు సాధనములు వ్యర్థమగుననియు నిదివరకే చెప్పియున్నాము. సత్యాసత్య నిర్ణయమునకు సాధ నము సాపేక్షితమై యున్నది. పదిమందిబాలురకొక గణితము (లెక్క) యిచ్చుచున్నాము. దానినైదుమంది సరిగాచేసియు

న్నారు. తక్కినవైదుమందియు తప్పుచేసినారు. సరిగాచేసిన వారి మొత్తమొక్కటిదిగా నుండును. తప్పిపోయినవార మొత్త ముమాత్రమైదువిధములుగానుండును. అలాగుననే మిథ్య లెప్పటికిని, యొక్కరీతినుండక నానావిధములై యుండును. మత మతాంతర సాంప్రదాయము లిట్టివియని యుపాసకుండు గ్రహించి సత్యమార్గము ననుసరింపవలయును. అదే వేదమార్గము. వేదము సదాచరణము సద్గుణము సుస్వభావములు ప్రాముఖ్యమనుచున్నది. ఆశ్రమములను పాలించు మనుచున్నది. "ధృతిక్షమా దమో స్తేయం శౌచమింద్రియ నిగ్రహః ధీర్విద్యా సత్య మక్రోధో దశకం ధర్మలక్షణం" బనుస్మృతి వాక్యముచెప్పున ధర్మలక్షణముల పదింటిని రక్షించుమని బోధించుచున్నది. వైదిక ధర్మ విరోధి వేదమార్గ మవలంబింపడు, గనుక వాడు సఫలత నొందజాలడు. ఈ సఫల విఫలములు మరణ సమయమందు ప్రాముఖ్యములు, గావున త్యాజ్యవిషయములుగావు. కనుక సత్యమార్గమువలన సఫలత్వము ప్రాప్తించును. పాఠకులిదివరకు మూలగ్రంథమాలికయందు దేహవియోగసమయమందు మనకు మృత్యుసంకల్పము గలుగవలసియున్న దానికి కారణములున్నవని చెప్పియున్నారుగదా? ఈ సంకల్పము స్థూలశరీర వియోగమందలి యంతిమ ప్రయత్నమగుచున్నది. చావునకుసంకల్పించినతరువాత జీవాత్మకు

మరణదుఃఖము ప్రీతితము కానేరదు. అప్పుడు మూర్ఛ తోఁగూడిన స్వప్నావస్థను జేరును. ఈ యవస్థయందే సాధారణమగు జీవాత్మ వాని జీవిత సంస్కారముల ననుసరించి కొంతకాలముండును. మనకీ లోకమునందు నియితము మన జీవనముయొక్క విచారానుకూలముగ స్వప్నములు గలుగుచుండును. మరణానంతరము జీవాత్మకు రెండవస్థలున్నవి. ఇవియు స్వప్నసుషుప్తులకు సమానమైనవని చెప్పవలయును. ఈ యవస్థలయొక్క కాలపరిమితి వాని యాయుష్యము యొక్క ఘటనానురూపముగ నల్పముగానో దీర్ఘముగానో సంభవించును. ఎట్లనఁగా కొద్దిదినములు బ్రతికి మరణము నొందిన బాలునకు నత్యల్పకాలమువరకు మాత్రమె యీ యవస్థలో వ్యతీతము చేయవలసియుండును. ఈ రెండవస్థలును ఆత్మకు విశ్రాంతియవస్థలగుచున్నవి. అందువలన నవనిజన్మమందే విధమైన గుణకర్మస్వభావము లవలంబింపఁబడియుండునో ఆప్రకారముగా విశ్రాంతి లభించును. ఈవిశ్రాంతి కారణముచేత రెండవజన్మమందు ద్విగుణితమైన యుత్సాహము ప్రాప్తించును. సత్యసదాచారవిచార జీవనము జరిపిన వాని మరణోత్తరవిశ్రాంతి యధికముగనుండును. తదితరుని విశ్రాంతియల్పముగ నుండును. మనకెప్పుడు ప్రతిదినము నిద్రవలన స్థూలశరీర యాయాసము దూరమైన విధమున నే మరణానంతరవిశ్రాం

తీవలన సూక్ష్మదేహముల యొక్క యాయాసము దూరమై మరల క్రొత్తశక్తి యుత్పన్నమగుచుండును. స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములు క్షీణింపకుండ జేయుటయే, యోగసాధనముల

ఔరంగజేబు బాదశాహాుడు తన మరణసమయమం దెంత దుఃఖ మనుభవించి తన కొమరునికేమి చెప్పినది స్వాత్మనిరీక్షణమను గ్రంథమున జదివియున్నారు. ఆదుఃఖము నకు కారణము వాని జీవితచరిత్రము మన యెదుటనున్నది. అట్టి జీవాత్మయొక్క మరణానంతర విశ్రాంతి యెంతటి ఘోరమైనదో యూహించుడు. ఎవని జీవనప్రవాహము నిందనీయమగు హీన భావములతో గూడియుండునో వానియాత్మ దూషిత దుస్తేజములతో మరణ సమయమునందు తనకు తాను ప్రత్యక్షమగుచుండును. కనుకనే బాహ్యావ్యవహారములను ఆక్రమణచేసి జయించుటకు పూర్వము లోపలి సంసారమును జయించుట యావశ్యకమని మన పూర్వులు చెప్పియున్నారు. ఈ యభ్యాసమువలన మానసశక్తి యంతయు బైటి వ్యావహారికములందు వ్యయముగాక నొక్కటిగా సంచిత మగును. ఇట్లు చేయుటకే ధారణమని పేరు.

మనలో నామరూపములేని యింద్రియములు కొన్ని

గ్గలవు. ఆకలి ధప్పి మొదలగువాని బోధ మనకు నేయింద్రి యముద్వారా కలుగుచున్నదో దానికి నామరూపములు లేవు. ఇట్టివానిని గుర్తించి పూర్ణముగ మననము చేయవల యును. అదియేది? యెక్కడినుండి వచ్చినది? దాని యభి ప్రాయమేమి? దానివలని లాభనష్టములేవి? దాని సంభవ మేమి? సంబంధమేమి? ఈ మొదలగు న న్వేషణములను చక్కగ మననము చేయుటవలన ధ్యానధారణము లేర్పడును. త్రికరణ శుద్ధిలేనివారు బాహ్యాచారములను మాత్రము పాటించుచుం డుట వలన గర్వపూరితమైన యహంకారముచేత వృద్ధియగు చుందురు, గనుక నట్టివారియందు ధ్యానధారణము లంకురింప జాలవు. మొదట నామరూపాత్మకమైన యీ శరీరము తనది కాదనియును నిది సమస్త జీవరాశికి స్వత్వమగు ప్రకృతిధారా ప్రవాహమనియు మననము చేయనివారికి నామరూపములు లేని యింద్రియములను గురించియు నాత్మను గురించియు పరమాత్మను గురించియు మనన మెట్లుచేకూరును? దైవిక, మానసిక, యాత్మిక ప్రవాహములనుదాటిన తరువాత పరమా త్మజ్ఞానము లభించును. అప్పుడు సమస్త దుఃఖములనుండి విముక్తి సంభవించును.

ఈ సృష్టి నిర్మాణముపై ధ్యానముంచి పరిశీలించుము!

ఏదో యొక యదృశ్యచేతనము తన బుద్ధి కౌశలత్వముచేత యద్భుతమగు హస్తములతో చేయుచున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఒక వృక్షశాస్త్రజ్ఞుఁడు పుష్పమును దూరవీక్షణముతో పరిక్షించిచూచి ప్రతినిమేషణమును దాని పరివర్తనమును కనిపెట్టును. ఈ స్థూలసృష్టి పరివర్తనమునకు కారణమయిన సూక్ష్మపదార్థమును కనుగొనుటయే ధ్యానముయొక్క పరమావధి. సృష్టికి పరమావధి ప్రళయమువలె పరివర్తనమునకు పరమావధి మరణము. ఇదంతయు చేతనమునకు వెలుపల జరుగుచుండును. దీనియందు ధ్యానముంచుటకు దివ్యదృష్టి యనిపేరు.

మనమీయత్యద్భుతమగు దివ్యదృష్టితో జూచినయెడల మనయాత్మలో నేవిధమైన భయముండదు. మనలోపల పిరికిమృగములున్నవి. మఱియు క్రూరజంతువులును గలవు. అవి ప్రకృతి సంబంధమైన రూపములులేని యాకారములు గలవియైనను పరులపై విడిచినప్పుడు పరులను పీడించి బాధించును. మనమీదను యాక్రమణముచేసి యుద్ధముజేయుచుండును. వానిని మనము దైవ దృష్టితోజూచిన తక్షణమే దూరము తొలఁగిపోవును. సారాంశమేమన, యేగుణముగాని బాహ్యము నుండి లోపలపోయి జీవాత్మను మలినపరచునది యేదియు

లేదు. లోపలినుండివచ్చు దుష్టభావములు పరిశుద్ధాత్మను అపవిత్రము చేయుచుండును. మనము పాములను పులులను పెంచియున్నారముగాని వానిని పరులపై యుసికొలిపివిడుచుట భావ్యము కాదుగదా? ఒకవేళ నవి యితరులపై నాక్రమణము చేయుటకు బ్రయత్నించెనేని యాటంక పెట్టుచున్నారము గదా? అలాగుననే యాంతరిక దుర్గుణములను మనము దివ్యదృష్టితో నడంచుచుండవలయును.

మొదట మానవుండు కారణము లేనట్టియు నాధ్యాత్మిక విషయములో వ్యర్థమైనట్టియు బాహ్యభయములను త్యజించవలయును. సుఖదుఃఖ లక్షణములు మేమిదివరకే వివరించియున్నారము. బైటిభయము లుండువరకు నాంతరికమగు భయము లేకపోదు. పూర్వమొక శిష్యుఁడు తన గురువును లోకమం దధికదుఃఖాతుఁ డెవఁడని యడిగెను. మానవసమూహముతో శత్రుత్వముఁ బెంచుకొనువాఁడని బదులుచెప్పెను. అంధుఁడు కలుగునని మరల యడుగ ధనాశవలన గలుగునని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. సాధారణముగ ధనికులు తమ పుత్త్రిలను నయితము శత్రువులుగ భావించి భయపడుచుందురు: మరణ భయము కంటెను యీ బాహ్యభయములకు లోగుల దుఃఖంచుచుందురు. విశ్వేచన పూర్వకమగు జ్ఞానదృష్టి

తోఁచూచు వారికిట్టి బాహ్యదుఃఖములు నితాంతముగ గలుగవు. అంతయు తన మేలుకొఱకేయని సహించుచుండవలయును.

" యద్యాత్మామలినోఽ స్వచ్ఛోవికారీస్యాత్ స్వభావతః నహితస్యభవేత్ ముక్తిః జన్మాంతరశతైరపి " యేజీవుఁడు స్వభావముగ తనయాత్మను యపరిశుభ్రపరచి మలినాత్ముఁడై వికారియగునో యాజీవికి నెన్ని జన్మములకును ముక్తిలభింపదని తాత్పర్యము.

మనము బ్రతికియున్నామా?

మృత మనఁగా చావు. అమృత మనఁగా జీవితము. వేదమందు " యఆత్మ దా బలదా యస్యవిశ్వ ఉపాసతే। ప్రశిషం యస్యదేవాః యస్యచ్ఛాయామృతం యస్యమృత్యుః కస్మైదేవాయ హావిషావిధేమ " (య ౨౫-౧౩) ఏవిధము చేత మనుష్యుఁడు మృతుఁడనఁబడుచున్నాడు? మఱియు నే విధముచేత అమృతుఁ డనఁబడుచున్నాడని గలదు. ఆత్మను ఆత్మకు బలమును యిచ్చువాఁడెవఁడు? ఆత్మబలమునుగురించి యిదివరకే చెప్పియున్నారము. పదియవ్యములు జీవన్ముక్తుల యొక రాజసేవకుఁడు మహాధనికుఁడగువానిని పట్టుకొని పోవు

చున్నారు వానిని యెవరును నడ్డగింపజాలరు. ఆ రాజసేవ కున కంతటిబల మెచ్చటినుండి వచ్చెను? రాజునుండి వచ్చిన దని చెప్పక తీరదు. ఈప్రకారముగ పరమాత్మయొక్క నియ మములను తెలిసికొని వానిని పాలించువానికి యాత్మబలము గలుగును. "యస్యవిశ్వఉపాసతే" సర్వజనులు నెవరిని యు పాసించుచున్నారు? వారే అమృతులు అనఁగా బ్రతికియుం డువారు. తక్కిన వారందరు మృతులని యభిప్రాయము.

మనము మాటలాడుచు శబ్దముచేయుచున్నాముకదా చచ్చినవా రెట్లగుదుమని శంక కలుగును. మనకంటె నధిక శబ్దముచేయు నినుపదారిబండిని జీవితపదార్థమని యెవరు చెప్పగలరు? సంగీతము పాడునట్టియు మాటలాడునట్టి యం త్రములు జీవితములనిభావించువారుగలరా? మనము నేర్చి నని భావను మాటలాడగలమా? ఇందువలన శబ్దమాత్ర ముచేత మానవుఁడు జీవితుఁడు కానేరఁడు. తిని త్రాగుట నడు చుట మున్నగు పనులుచేయుట సయితముజీవితములు గానే రవు. ఎందుకన నీపనులన్నియు పలువిధములగు యంత్రము లు చేయుచున్నవి. సంతానవృద్ధి చేయుచున్నారమే యనిన పశు పక్షి వృక్షాదులందును సంతానవృద్ధి గలదు, గావున మనమును పశుప్రాయులని యొప్పుకొనక తప్పదు. కనుకనే

మనము మరణదుఃఖమునకు భయపడుచున్నారము. ఈ పశుత్వముపోయి మనయందు మానవత్వమును దేవత్వమును స్థిరపడవలయును. అప్పుడు మనకు మరణదుఃఖము ప్రతీతి కానేరదు. ముక్తియు లభించును. దుఃఖ మనుభవించు తత్త్వము పరమాత్మని యుపాసనమందు సదా లగ్నమైయుండగా దుఃఖానుభవ మెక్కడిది? దానికే సమాధియని పేరు.

జ్ఞానరహితము శరీరసహితమైన జీవుడు పరమాత్మసంబంధముచేత సుఖదుఃఖదూరుడై యుండు స్థితికి సుషుప్తియని యు, జ్ఞానసహితము శరీరరహితమునైన జీవుడు పరమాత్మ సంబంధముచేత సుఖదుఃఖప్రతీతిలేకుండు స్థితికి సమాధియని పేరు. జ్ఞానసహితము శరీరరహితమైన జీవుడు బ్రహ్మతో సంబంధమై సుఖదుఃఖప్రతీతి లేకుండనుండు స్థితికి ముక్తియని పేరు. ఇప్పుడు మనకేమి బోధయగుచున్నదో చూడుడు! సుషుప్తియందు జ్ఞానము లేకుండియు జ్ఞానముండియు పరమాత్మసంబంధమాత్రమున దుఃఖప్రతీతి మనకు కలుగదు. అట్టి పరమాత్మయొక్క యుపాసనమును జ్ఞానసహితముగ నాచరించుటవలనికి మరణదుఃఖము ప్రతీతికాదని విస్పష్టమైనది.

మనము ప్రతిదినము స్నానముచేసినను మైల చేరుచు

నేయుంచును. అలాగుననే మన యాత్మలకు ప్రకృతిసంబంధ ముండుటచేత దోషములంటు చుండును. దాని నివృత్తికై మన మీశ్వరోపాసనము చేయుచుండవలయును. అది జ్ఞాన యుక్తమై యుండవలయును. మనము చేయు ప్రతికర్మయు నిష్కామ్యకర్మమై యుండవలయును. నీటిచేత శరీరము శుద్ధమైనట్లు సత్యమును గ్రహించి, సత్యమును విశ్వసించి, సత్యమునాచరించుటవలన మనస్సు శుద్ధమగును. ఆత్మపరమాత్మ యనాత్మలయొక్క జ్ఞానమువలన బుద్ధిశుద్ధమగును. ఈశ్వరోపాసనమువలన జీవాత్మ శుద్ధమగును. ఒక ప్రయాణికుఁడుతన పాదములను నేలపై యుంచక యాత్రను సలుపుటకై యెంతటిప్రయాసపడినను వ్యర్థమగునట్లు జ్ఞానములేనివాఁడు ధనికుఁడైనను పండితుఁడైనను మహారాజైనను చక్రవర్తియైనను వాని జీవితమంతయు వ్యర్థమగును. ఒకనికి చల్లదనము సందిష్టము గలిగినది. వాఁడు శైత్యసంపాదనముకొఱకు అగ్నివద్ద గూర్చుండినచో వానికి శీతలత్వము లభించునా ? ఇదేప్రకారము మన కానందము యెచ్చట లభించునో దేనివలన దుఃఖ నివారణమగునో యట్టి జ్ఞానమును పొందక నట్టి యీశ్వరోపాసనమును జేయక దుఃఖప్రాప్తికి హేతువులగు ప్రకృతి యజ్ఞానమును గోరుచు వానిని యుపాసించు చున్నారము, గనుక నది దుఃఖమును ప్రసాదించుచున్నది.

పాఠకులారా! మరణ దుఃఖమునకు కారణములను దాని నివృత్తికి మార్గములను తెలిసికొంటిరా? యని యడుగుచున్నాము. భార్యా భర్త లిరువురు భారతమును విని యింటికి వచ్చిన తరువాత భర్త భార్యనుజూచి భారతము నందేమి యుపదేశమును స్వీకరించితివని నాభ భర్తతో "స్త్రీకి నైదుగురు పతులుండినచో నది మహా పతివ్రతయనియు దాని మానమును దేవుడు కాపాడుననియు నాకిప్పుడు ముగ్గురు గలరనియు నిక యిద్దరిని సంపాదించుకొని భగవంతునకు భక్తురా లగుదుననియు బదులు చెప్పెను" లోకులు యథార్థతత్త్వమును గ్రహింపజాలక తమ యాచారానుసారముగ నుపదేశముల నన్వయింపజేసికొనుచుందురు. గీతలో "అంత కాలేచమా మేమవ స్మరన్ముక్త్వా కలేబరం। యఃప్రయాతి సమద్భావంయాతి నాస్త్యత్రసంశయః। యంయంవాపిస్మరన్భావం త్యజత్యంతే కలేబరం। తంతమేవైతి కౌంతేయ సదాతద్భావభావితః" యని చెప్పి యుండుదాని యథార్థము నెఱుంగజాలక నెంత పాపాత్ముండై నను అంత్యకాలమున భగవన్నామ ముచ్చరించిన మోక్షమని భ్రమించి చచ్చువానినోట నారాయణాయని పలికించుటకుఁ బ్రయత్నింతురు. భావమున్నట్లు గతి గలుగుననియు నిట్టి భావస్మరణమునకు సదా చరణము సాధనముగ త్యవసరమనియు

దాని యర్థముగాని పేరును పలుకుట మాత్రము చాలునని యర్థము కానేరదు. కొందరు కొన్ని కథలు చెప్పుకొనునట్లు మరణ సమయమందు నారాయణా యని పలికించుట కెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను పలుక జాలరనియు తుదకు వేసారి "నార" యను రెండక్షరములైనఁ బలికినఁ జాలునని వానికి బెంకాయనారను జూపి దీనిపేరేమని యడుగ వాఁడు 'పీచు' యని యుచ్చరించునుగాని వానినోట నారశబ్దము రాదనుట యు విచారించగా నొక యంశము మనకు బోధపడుచున్నది. మరణసమయమందు శుద్ధమును, ఉచ్చమును, పవిత్రమునైన విచారముండుటకు నెటువంటి యాచరణ మావశ్యకమో అటువంటి యాచరణముఁ గలవాఁడు గావలయును. ఏ విచారము అథవా, భావము దినమంతయు నుండునో యావిచారమే స్వప్నమునందుండుట సర్వజనవిదితము. ఈ నియమాను సారము జాగ్రదవస్థయందును నట్టి విచారము ననుసరించియే కర్మ జరుగుచుండును. ఈ ప్రకారముగ తన జీవితము త్తమ మార్గమున నడచినయెడల నంతిమసమయమందట్టి సద్భావమే తన యాత్మయందు వ్యక్తమగుచుండును. ఈ యుద్దేశముచే తనే వేదమందు "భద్రంకర్ణేభిః శృణుయామదేవాః। భద్రం పశ్యే మాక్షభిర్యజత్రాః। స్థిరై రంగై స్తుష్టువాం స స్తనూభిర్వ్యశేమ। దేవహితం యదాయుః" అనగా కల్యాణకారకమగు

నుపదేశమును చెవులతో వినుము. శుభప్రదమగు దృశ్యము లను జూచుము, దృఢాంగయుక్తముగ మన శరీరము సంపూర్ణ యాయువు పర్యంతము త్తమ విచారములతో దేవతలకు హిత ముఁజేయుచుండవలయును అనఁగా, మన శరీరము సత్కర్మము నకు సమర్పణముఁ గావలయును. మన యింద్రియములు ప్రశ స్తపురుషార్థమందు పనిచేయవలయునని తాత్పర్యము. మన మనస్సు సదాశుభవిచారములందు స్థిరముగానుండిన చో స్వభా వము పరిశుద్ధమగును. అట్టివాని మరణ సమయమందు విచా రము పరిశుద్ధముగా నుండుటచేత దుఃఖము నితాంతముగ ప్రతీతి కానేరదు. మఱియు మన భవిష్యము మన చేతిలో నుండును.

అంతిమ నివేదనము.

పాఠకమహాశయులారా! మేమీగ్రంథమునకు భూమిక వ్రాయలేదు. కారణమేమన దీని పీఠిక స్వాత్మనిరీక్షణ మను గ్రంథముగా నున్నది. దాని నిదివరకే ప్రచురించితిమి. తత్వ జ్ఞానము ఈశ్వరభక్తి ప్రార్థనోపాసనము అను రెండు గ్రంథ ములను దీని కనుబంధములుగా గ్రహింపుడు.

అభయప్రదాతయగు పరమేశ్వరు డంతటనున్నవాఁడు వాని భక్తులు సర్వత్రసర్వదా నిర్భయులై ధర్మానుష్ఠానమును

యథాస్థితి జరుపవలయును. స్వస్తి శాంతి నిర్భయము యీ మూడును ధర్మపాలనమునకు మూలములు. స్వస్తివలన శరీరారోగ్యమును, శాంతివలన సమాధానమును, నిర్భీతివలననుద్యోగమును, సిద్ధించును. గనుక స్వస్థశరీరము శాంతచిత్తము నిర్భయమైన మానసమును నావశ్యకములు. వేదము దీనినే బోధించుచున్నది.

"అభయంనః కరత్యంతరిక్షమభయం ద్యావాపృథివీఉభే ఇమే। అభయం పశ్చాదభయంపురస్తాదుత్తరాదధరాదభయం నోఅస్తు । అభయం మిత్రాదభయమమిత్రాదభయం జ్ఞాతాదభయం పరోక్షాత్ । అభయం నక్తమభయం దివానః సర్వాఆశామమ మిత్రం భవంతు॥"

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

భజనకీర్తనలు.

వసంతతిలకము.

1 పరమేశ్వరా! పరమపురుషా! పరమమేధా! సుబోధా.
కరుణామయా! కర్మఫలాధికారా! సదా॥

2 సర్వప్రకాశక! సనాతన! ధర్మపాలా! సుశీలా!
సర్వేశ్వరా! సకలవిద్యామయ! విధివిశాలా!॥

3 ఓం భూః! ఓం భువః! ఓం స్వప్రకాశా! సురేశా!
ఓం సర్వజగదుత్పాదకేశా! పరేశా!॥

4 ఓం సగుణ నిర్గుణ! సచ్చిదానందరూపా! ప్రతాపా!
ఓం సత్యస్వరూప! సామ్రాజ్యప్రచురదీపా! నిరూపా!

5 ఓం అద్వితీయానుపమ! జగదాధికారా సుధీరా!
ఓం అవిద్యాంధకారనిర్మూలన! నిర్వికారా శరీరా!॥

6 జగదీశ్వరా! జంతుసంతానరక్షా! సుశిక్షా!
నిగమప్రదాత! నిశ్చల! సత్యదీక్షా! విచక్షా!॥

7 విశ్వేశ్వరా! విశ్వరూపా! విశ్వరక్షా! విధాతా!
విశ్వోదరా! విశ్వజనీన! విశ్వంభర! వినీతా!॥

8 ప్రాణప్రియా! ప్రాణపతే! ప్రాణరక్షా! ప్రకాశా!
ప్రాణప్రదా! ప్రాణజీవన! ప్రాణధామా! అశేషా!॥

9 అజన్మా! అనంతా! ఆదిమధ్యాంతరహితా! నియంతా! ♦
అజరామరా! అభయ! నిత్య! పవిత్ర! కరుణానితాంతా! ॥
10 సర్వోత్తమా! సర్వలోకైకనాథా! శరణ్యా! ♦
సర్వోపకార! సుఖసాధన! దీపితానంతగణ్యా! ॥
11 కరుణాకరా! కలుషమూర్గకలాపధ్వంసావతంసా! ♦
పరలోకపాల! పరమానందప్రదా! పరమహంసా! ॥
12 సుఖదాయకా! సుప్రసిద్ధా! సుప్రసన్నా! సుదీప్తా! ♦
సకలాధికార! సర్వాంతర్వ్యాపకా! సజ్జనాప్తా! ॥
13 సంసారసౌఖ్యసర్వసంపదసత్యధర్మప్రదాతా! ♦
హింసాదిక్రూర గుణకర్మస్వభావా విఘాతా! ॥
14 నిరాధారా! నిర్వికల్పా! నిత్యసత్యప్రయుక్తా!
పరాత్పరా! పావనా! పాలితాసంయమోక్తా! ॥
15 స్వయంభూ! జగపతే! మాంపాలయా! సహాయ! ♦
నియంతా! నిత్యపూతా! నిర్మలా! నీతిహృదయా! ॥
16 దేవా! నమస్తే ధ్యాతవ్యనిరూపమూర్తీ! ♦
భావాత్మ! భక్తహృదయస్థిత సర్వసంశయనివర్తీ! ॥

శ్లోకరత్నావళము.

1 దేవదేవ! పావనా! నమస్తేనమో-భావవేత్తభూతతోష!
భవవినాశకా! త్రైలోక-నాధీశా! పాపవినాశా!

2 అజరామరాది కారణా! నమస్తేనమో! -భజనీయభవ్య
భోగమోక్ష-దాత! సురేశా! -త్రిజగో-ద్ధా-రా-శ్రీ-ఆర్య
హృదీశా! ॥దే॥

3 కరుణాకరా! పరాత్పరా! నమస్తేనమో! -పరమేశదివ్య
తేజోమయ! పతితపావనా! -పరమా-త్మా-దే-వా-జగదీశ
సురేశా! ॥దే॥

4 సురభూషణా! భయవారణా! నమస్తేనమో! -పరిపాలి
తాఖిలాండకోటి! భద్రకారణా! -ప్రశయాం-తా-కా-
లా-సర్వనియంతా! ॥దే॥

5 భవభీకరా! భువనేశ్వరా! నమస్తేనమో! -శివశంకరా!
సుగుణాకరా! భువనైనపాలకా! -పరిపూ-ర్ణా-నం-దా-
పరమపూరుషా! ॥దే॥

6 గణనాయకోపకారకా! నమస్తేనమో! - అణురూపనిర్వి
కార మహాకార్యసాధకా! -సుగుణా-కా-రా-మాం - రక్ష
మహేశా! ॥దే॥

7 పరిపూర్ణవ్యాపకేశ్వరా! నమస్తేనమో! -వరభక్తజనవ్రా
తవినుత! భరితత్రిభువనా! -ధరనా-రా-యా - ణా-వంది
తత్మకా! ॥దే॥

8 భైరవి-అథవా-ముఖారి. అటతాళము.

ఎక్కడ జూచిన నీవేయందురు తండ్రీ, యెందుదాగియు న్నావురా! -అక్కటక్కట భక్తులందరు డెందములందున బంధించిరా? సాధించిరా? ॥ఎక్కడ॥

1 ఇందరమునుగూడి-యేకమై యిది యిది యిమ్మందురను కొంటివా? మందులమైనేనీ-ని బంధనలను విరాళి-నందున కలిగితివా? మరచితివా? ॥ఎక్కడ॥

2 తన తనయులయందు తప్పులు గల్గిన-తండ్రితా విడనా డునా? ఘనముగ నీతివాక్యములను బోధించి-కలుషము లడగింపడా? కరుణింపడా? ॥ఎ॥

3 నీవే దైవమని నెఱనమ్మియున్నాము-కావకుండుటతగవా? కోవిదులమె నిన్ను గొనియాడి తనియింప-కేవలమూఢుల మూ-కించజ్ఞులము ॥ఎ॥

4 భూమిసేయుటకన్న పొద్దు సేయుటకన్న - భూతసృజన కన్ననూ। పామరులగు మమ్ము పాలనసేయుట-భరమని తలచితివా? యలసితివా?॥ ఎక్కడ॥

*

4 బేగడరాగము. అటతాళము.

పరమాత్మ సేవింపుడీ-యనుదినమున్-బరతత్వమును గను

డి॥ సరసిజదళగత జలబిందు వత్సాలు-తరళ మీదేహము-
స్థిరమని నమ్మక ॥ప॥

1 ఎన్నో చెప్పగనేటికి-నిరతము మన-కన్నులయెదు టానికి॥ ని
న్న చూచినవారు నేడు గానఁగరారు॥ ధన్యమిప్పుడె
చేయఁబూనుఁడు మనకన్న ॥ప॥

2 మొదట బాల్యమునందునా, మేమేలుఁగని, మూఢులమై
యుంటిమిగా॥ పొదలు జవ్వనమున మదమునఁ దిరిగిన-ము
దిసి కదలలేక ముక్తి సాధింతుమె? ॥ప॥

3 ఉదరపోషణమునకె॥ యీభువి మన-మున్న యీయువ్వసెల్లి
న॥ పదపడి నరకాగ్నిపాలు కావలసెను-నిదియెంచి దురిత
ముల్ చెదరిపోవునట్లు ॥ప॥

4 కారుణ్యమయుఁడాతఁడూ-చిద్రూపుఁడా - కారణాన్యుఁడు
నిత్యుఁడూ॥ కూరిమి తను గొల్చువారల నేలుగును॥ చేరఁ
దీసి మమ్ముఁ జేపట్టి రక్షించు ॥ప॥

5 కేదారగౌళ-రూపకము.

నీకంటె దాతలెవరు? లోకైకనాథా! (యీజగమున) నీ
కంటె దాతలెవరూ ॥ప॥

1 ఉండుటకు నీయుర్వినిచ్చి॥ యూపిరిసలుప గాలినిచ్చి॥ వం
డుకొనుట కగ్నియును॥ దండిగాను నీరిచ్చిన ॥నీ॥

2 ఫలములు పుష్పంబులును। పలువిధ ధాన్యంబులును।ప
లువిధముల వస్త్రంబులు। పంచిపెట్టిన వాడఁవాహా ॥నీ॥
3 తల్లిదండ్రుల నిచ్చితివి। తగు గృహంబుల నొసఁగితివి।
యెల్లసంపదలనిచ్చియు। చల్లగాను గాపాడెదు ॥నీ॥
4 ఏరికేది కావలెనో। వారికెల్ల నద్దానిని। కోరినట్లుగ దీర్చి
తివి। శౌర! దానశూర వీర ॥నీ॥
5 వింతయగు శరీరమిచ్చి। విమలమైన జ్ఞానమిచ్చి। సంతత
సత్కర్మమిచ్చి సన్నిధిలో జేర్చుకొనెదు ॥నీ॥
6 సూర్యచంద్రుల నిచ్చితివి। శుద్ధవేదములొసఁగితివి। ఆర్యధ
ర్మమిచ్చి మాకు। సఖలసుఖముఁ జేకూర్చిన ॥నీ॥

6 కాంబోది. ఆదితాళం.

మూడు దినమ్ముల ముచ్చటగని యుప్పొంగకె యోమ
నసా। యీ। పాడుశరీరము బాసినపుడు నీ-పాప్తియేమి
మనసా॥

1 ఈనరజన్మము-యెంతోదుర్లభ-మిది యెరుగవెమనసా।ఇక।
హీనజన్మములనెత్తకమోక్షం బెక్కఁజూడు మనసా॥మూ॥
2 హత్య యసత్యము - ససూయచౌర్యము - వ్యభిచారము
మనసా। ఇవి। పరిత్యేకముసీ-బరితుకునధోగతి-పాలుసేయు
మనసా॥మూ॥

3 స్వామిద్రోహము-చాకిమాటలగు-చాలబరువె మనసా। యీ। భూమిమీద నీభోగము స్థిరమని। జోర్లపడక మనసా ॥మా॥

4 కామక్రోధ వికారవర్గమును। కడజేర్పకు మనసా। నీ। నీమము నిష్ఠయు నిప్పులగలయును నిక్కముయో మనసా। మా॥

5 ధర్మముఁ దలపక ద్రవ్యముదాచుట। తప్పనుమీ మనసా। దుష్। కర్మముగాల్చియు స్వర్గమిచ్చునది ధర్మమె యో మనసా ॥మా॥

6 చెట్టఁబట్టి నినుగట్టుఁ జేర్చునది చిత్తశుద్ధి మనసా। నీ। జుట్టుకాదు నీబొట్టుకాదు నీకట్టుకాదు మనసా॥మా॥

7 సాధుసజ్జనుల సేవయెముక్తి యొసంగును యోమనసా। దుర్। వాదములను విడనాడియుభక్తుల వదలకు యో మనసా॥మా।

7 సహానా-అథవా- శంకరాభరణం. (ఆది)

ఓదీనమందార యోదయాసాగర। నీదారియెది జూపుమా। దయగలదేని(దీనుడై తిని బ్రోవుమా ॥ఓ॥

1 ఎన్నో జన్మములెత్తి యొంటరినై నేను। యెంతో కర్మముఁ

జేసితి। ఎన్నగరాది। యజ్ఞానమును బాపుమా ॥ఓ॥

2 దుష్టుఁడై నినుమరచి। దుష్కర్మములు జేసి। దుర్మార్గమున నుంటినీ। దిట్టముగాను। కొట్టిదిద్దుమునన్నూ ॥ఓ॥

3 తను మన ధనముల తమసేవకర్పించి। వినుతిసేయుదు సర్వజా। నిసుదలఁచెద। నీభక్తిదయజేయుమమా ॥ఓ॥

4 అంతానీవేయని యద్వైతులనెదరు। అంతానీదనిద్వైతులూ। యనెదరుగాన। నేది సత్యము దెల్పుమా ॥ఓ॥

5 మూడుదైవములని లేకుదైవమని। వాదులాడుచునుందురూ। యొకడందురు యేదినిజము దెల్పుమా ॥ఓ॥

6 యోగముల్ భోగముల్ భోగముల్ త్యాగముల్। ఆ దేశముని యందురూ। బాగుగుతీరు। బోధించి దయ జూపుమా ॥ఓ॥

7 ఏది తెలియకనున్న నెంతో షేలగుగాని।యాథార్థమెఱుగకున్న। వ్యర్థమునుమ్మ భోధజేయుము త్వత్తమా ॥ఓ॥

8 శహానా. అటతాళం.

ఏమాశ్చర్యమిది? నీమాయ తెలియదు. ఓ మానస రాజమా! ॥ప॥

1 విరతిధరించెదు-తరుణుల గూడెదు-గురుతరమగు ధనము గోర్వదలచెదవూ। సరసుల జేరియు-సల్లాపమాడెదు। పరు

లపై కోపముఁ బరగ జూపెదవ్రా॥ ఏ॥

2 సతిసుతులె గతియనుచు మతిలోదలంచెదు। వెతలబొంది తినంచు కుతిల పడియెదవు। గతిలేదుగద యనుచు ధృతి గోలుపోయెదు। అతిమూఢమగుచును నతిచపలవగుదు॥ఏ॥

3 ఉర్వ్విలోతనభక్త హృదయ పీఠంబున-నుజ్వల మగుకాంతితో ॥ సర్వజగములనేలు సార్వభౌమునకు-కూర్మి బిడ్డవు నీకు కొదువలేదుగాదా? ॥ఏ॥

4 సత్యమెఱుంగవు స్వార్థము వదలవు-అత్యంతాగ్రహముచే-అదరివదరెదవ్రా । నిత్యునెఱుంగవు-నిగమముల జాడవ్రా సత్యార్థమెఱుఁగక వ్యర్థమయ్యెదవ్రా॥ ఏ॥

9 శహానా. అటతాళం.

దీనులయెడ ప్రేమ మానసమున నిల్పి చానరోదయ జూపుమా। సాదరమున చానరోదయ జూపుమా॥ కాని కష్టములకు-లోనై దైవికమున-కాలునేతులు బోయి కదల మెదలలేని॥ దీ॥

1 ముసలితనముచేత ముదిసి యన్నపానముల సంపాదనము నకూ। పసలేకదేహము-పథులుచూడగలేక। ముసలివారై యొరులు మొనసి సేవింపని॥ దీ॥

2 పారవేయగబడిన పసికూనలను కంట బమటయే తడవు

గనూ। తీరికతో తల్లివలె కష్టపడి పెంచి। తిరుగ నెవ్వరిన
ట్టితప్పులబోనీక॥ దీ॥

3 తల్లిదండ్రులుమఱి యెల్లబంధులుబోయి తల్లడపడుబాలుర।
వెల్లుగనోడలు తెవుళ్ళలో దవిలి రూ-పెల్లమారిచూడ నెం
తయుకోరగాని॥ దీ॥

10 బిలహరి.

మంగళంబొసంగవే। మంగళకరమంగళాత్మ॥ మం॥

1 భంగరహితభవవిభంగ తుంగ భూతి శోభితా। సాంగవేద
పారంగత సద్బ్రహ్మర్షీంద్ర వందితా॥ మం॥

2 సత్య చారువిమల కీర్తి-అత్యనుపమచక్రవర్తి। నిత్య నిర్వి
కారమూర్తి నిగమ రక్షణ ప్రవర్తి॥ మం॥

3 దేవదేవదివ్యభావ। దేవవినుత సత్ప్రభావ-కేవల సచ్చిత్స్వ
భావ। కైవల్యానంద విభవ॥ మం॥

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్‌లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక

(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్‌బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS
Rajamahendravaram

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. వ్రతకథలు - పూజలు

1.	శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2.	శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3.	శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4.	సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5.	వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6.	కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7.	త్రినాధ వ్రతం(కలర్)	10-00
8.	త్రినాధవ్రతం(సాదా)	5-00
9.	క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10.	మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11.	వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12.	శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13.	కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటతో)	25-00
14.	సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15.	ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16.	సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17.	శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18.	శివదీక్ష	10-00
19.	కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20.	సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21.	తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22.	స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
23.	స్త్రీలవ్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేదునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24.	పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరిపాటతో)	36-00
25.	సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26.	ఆరువ్రతాలు	30-00
27.	రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

ఈ ధరలు నికరముకాదు, ఎప్పటికప్పుడు మారుచుండవచ్చును.

28.	తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29.	శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30.	శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31.	లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32.	శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33.	శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34.	కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35.	శివపూజ	10-00
36.	వీరభద్ర పూజ	10-00
37.	ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38.	నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39.	సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40.	రామదేవుని కథ	10-00
41.	శివదేవుని కథ	10-00
42.	లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43.	వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44.	బ్రహ్మంగారి నిత్యపూజ	10-00
45.	సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46.	నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47.	రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48.	ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49.	శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50.	16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51.	పార్వతీకల్యాణం	25-00
52.	సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53.	పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54.	అష్టనాగపూజ	36-00
55.	పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56.	ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57.	ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58.	ఏదేవునికి ఏవిధముగాదీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59.	ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60.	హనుమద్ వ్రతం	36-00
61.	పంచాయతన పూజ	63-00
62.	28 వ్రతములు	120-00

63.	కలశపూజలు (9ఒకేసారి)	150-00
64.	కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)	....
65.	హ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)	....
66.	గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1.	శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4.	స్థూలాక్షరిలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5.	లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6.	స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రౌన్‌సైజు)కేస్‌బైండ్	108-00
7.	సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళిః (63)	24-00
9.	విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	25-00
10.	లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	36-00
11.	లలితా సహస్రనామములు	24-00
12.	లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13.	దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14.	ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15.	శివ సహస్రనామములు	24-00
16.	విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17.	గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18.	సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19.	గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21.	శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22.	సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23.	సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24.	శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25.	మణిద్వీపవర్ణన (పెద్దది)	24-00
26.	సంధ్యావందనం	24-00
27.	మంత్రపుష్పమ్	....
28.	త్రిభాషా హనుమాన్‌చాలీసా	15-00
29.	హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30.	మణిద్వీపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31.	ఆరు చాలీసాలు	10-00
32.	శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33.	వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34.	ఆరుదండకాలు	5-00
35.	వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36.	అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37.	దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దనీస్తోత్రంతో)	10-00
38.	సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39.	భగవద్గీత మూలం	27-00
40.	రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41.	స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42.	పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43.	పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44.	పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45.	పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46.	మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47.	శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48.	కుజదోషం	10-00
49.	కాలసర్ప దోషం	10-00
50.	మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51.	దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52.	పంచసూక్తములు	10-00
53.	సంధ్యావందనం	10-00
54.	రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55.	గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56.	హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57.	దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58.	ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59.	శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60.	నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61.	మహాన్యాసమ్	36-00
62.	సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63.	గోమాతపూజావిధానము	10-00
64.	ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65.	ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66.	ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67.	శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68.	అర్చన	40-00
69.	నిత్యదేవతార్చన	40-00
70.	సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71.	శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72.	చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73.	శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74.	వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75.	శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1.	శ్రీ సాయిబాబా సచ్ఛరిత్ర	120-00
2.	సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3.	శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4.	శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
5.	శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
6.	నవనాధ చరిత్ర	99-00
7.	శ్రీసాయిచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8.	శ్రీగురుచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9.	సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10.	అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11.	భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12.	శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13.	శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14.	శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15.	శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16.	శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17.	"శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18.	"శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19.	శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20.	శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21.	శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22.	శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23.	హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24.	శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25.	ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26.	షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27.	సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28.	సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29.	నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30.	శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31.	హృదయంలో సాయి	15-00
32.	శ్రీషిరిడీసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్ఛరిత్ర)	120-00
33.	గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1.	'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2.	గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3.	ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4.	ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5.	ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఒక్కొక్కటి	12.00
6.	కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7.	గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8.	శుభమస్తు (పిడపర్తి) క్యాలండర్	25.00
9.	సాదా క్యాలండర్	5.00
10.	పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11.	తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12.	కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13.	జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14.	మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15.	వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16.	వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17.	సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18.	శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19.	పూర్వ పరాశరి	100-00
20.	పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21.	ప్రశ్న సింధు	99-00
22.	నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23.	సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24.	దృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25.	ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26.	జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27.	జ్యోతిషమర్మబోధిని	63-00
28.	జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29.	ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30.	జాతక మకరందం	63-00
31.	జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32.	మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33.	ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34.	జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35.	శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36.	నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37.	పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38.	సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39.	ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40.	నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41.	శుభశకునాలు	30-00
42.	హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43.	సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44.	ముహూర్త దీపిక	99-00
45.	పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46.	కలలు ఫలితాలు	30-00
47.	జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48.	మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49.	జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50.	గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51.	ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52.	ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53.	జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (నూరుయోగాలఫలితాలు)	120-00
54.	అంగసాముద్రికం	36-00
55.	హస్త సాముద్రికం	63-00
56.	లాల్ కితాబ్	99-00
57.	శకునశాస్త్రం	63-00
58.	ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59.	పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60.	అష్టకవర్గు (కొండపల్లి)	63-00
61.	బృహత్‌జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62.	లగ్నరత్నాకరం	63-00
63.	షట్పంచాశిక	120-00
64.	40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65.	40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66.	40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67.	40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68.	40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69.	మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70.	కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71.	ముహూర్తచింతామణి	99-00
72.	సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73.	ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74.	అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75.	గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76.	జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77.	జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78.	జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79.	నాడీజ్యోతిషం	63-00
80.	నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81.	లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82.	గౌతమసంహిత	63-00
83.	హోరరత్నమాల	63-00
84.	జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85.	పుష్కర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86.	దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87.	వింత జోష్యములు	63-00
88.	షోడశవర్గులు	200-00
89.	రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90.	చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91.	కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92.	బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93.	గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94.	శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిధున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖికాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

బి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్థరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతిః	75-00

129.	జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130.	ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131.	ముహూర్తం	75-00
132.	విశిష్ట జాతకములు	125-00
133.	భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134.	300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135.	జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు

136.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139.	బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140.	భావార్థరత్నాకరము	100-00
141.	ముహూర్త చింతామణి	100-00
142.	ముహుర్త చింతామణి-పార్టు2	200-00
143.	స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144.	శతయోగమంజరి	50-00
145.	వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146.	దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147.	వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151.	వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152.	అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153.	అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154.	పంచాంగ వివేకము	99-00
155.	వశిష్ఠ సంహిత	360-00
156.	పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండ్)	200-00

5. వాస్తులు

1.	40 రోజుల్లో "వాస్తువిద్య" నేర్చుకొనండి	180-00
2.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3.	వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4.	మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5.	గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6.	వాస్తు పూజ	63-00
7.	వాస్తు సూత్రములు	63-00
8.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9.	గృహవాస్తు వర్గులు	99-00
10.	విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11.	విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12.	విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13.	ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14.	శుభవాస్తు	270-00
15.	వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16.	వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17.	హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18.	గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19.	వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20.	గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21.	జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22.	వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23.	వాస్తుశిరోమణి ,,	120-00
24.	వాస్తుసంగ్రహమ్ ,,	63-00
25.	పంచవాస్తు పారిజాతం ,,	120-00
26.	వాస్తుడిండిమమ్ ,,	63-00
27.	వాస్తుదుందిభి ,,	120-00
28.	విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్‌బైండ్)	250-00
29.	కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30.	జలవాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31.	మయవాస్తు (గోరసవీరభద్రాచార్య)	120-00
32.	వాస్తు జ్యోతి	63-00
33.	మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34.	వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35.	వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్రశాస్త్రాలు

1.	మంత్రసాధన	63-00
2.	తంత్రజాలం	63-00
3.	మంత్రశక్తి	63-00

4.	దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5.	దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6.	తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7.	యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8.	మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9.	సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10.	మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11.	సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12.	సదాచార దీపిక	63-00
13.	యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14.	ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15.	బదనిక తంత్రమ్	63-00
16.	ఉచ్ఛిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17.	గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18.	గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19.	సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20.	యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21.	పాశుపత తంత్రం	99-00
22.	పంచదశ మహాఖడ్గ తంత్రం	99-00
23.	రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24.	మంత్రసిద్ధి	120-00
25.	పరశురామతంత్రమ్	108-00
26.	శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27.	శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28.	గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29.	మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30.	శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31.	మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32.	సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33.	హవన తంత్రం	250-00
34.	షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35.	శాక్తేయతంత్రం	250-00
36.	రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37.	లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38.	హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00

39.	మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40.	శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41.	స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42.	కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43.	శాంతితంత్రమ్	250-00
44.	యంత్రసిద్ధి	360-00
45.	శ్రీ లక్ష్మీతంత్రమ్	360-00
46.	మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
47.	మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
48.	మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49.	ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50.	కామధేనువు తంత్రం	360-00
51.	శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52.	శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53.	కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54.	ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55.	సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1.	భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2.	భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3.	భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2.	గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3.	గణేశోపాసన 2	99-00
4.	నవగ్రహావైభవం	99-00
5.	నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6.	నవగ్రహ వేదం	99-00
7.	శనిగ్రహారాధన	99-00
8.	ఆదిత్యారాధన	99-00
9.	సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10.	శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11.	లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12.	హనుమదారాధన	99-00
13.	లలితారాధన	99-00
14.	శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15.	గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16.	వీరభద్రారాధన	99-00
17.	కుజగ్రహారాధన	99-00
18.	భైరవారాధన	99-00
19.	దైవారాధన	99-00
20.	గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21.	శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22.	హయగ్రీవారాధన	99-00
23.	లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24.	శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25.	దేవీ లీలామృతం	99-00
26.	పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27.	పురాణపండ రామాయణం	99-00
28.	పురాణపండ భారతం	99-00
29.	పురాణపండ భాగవతం	99-00
30.	(సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31.	కాలసర్ప యోగం	99-00
32.	నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33.	నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34.	వేదసూక్తములు	99-00
35.	వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36.	పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37.	సూక్తిరత్నాలు	99-00
38.	హనుమచ్చరిత్ర	99-00
39.	నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40.	నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41.	సాలగ్రామములు	99-00
42.	గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడీ	99-00
43.	శనిగ్రహరెమిడీస్	99-00
44.	జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45.	వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్‌మ్యాచింగ్‌గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46.	మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్‌గైడ్) ,,	99-00
47.	మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్‌కరక్షన్ ,,	99-00
48.	న్యూమరాలజీ రెమిడీస్	99-00
49.	మూకపంచశతీ	99-00
50.	శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51.	రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52.	ఉపాసన విధానం	99-00
53.	పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54.	దేవుళ్ళ డాట్ కామ్	99-00
55.	గణపతిభాష్యం	99-00
56.	యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57.	నవయోగులు	99-00
58.	ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59.	సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్‌బైండింగ్)	216-00
61.	సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62.	ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63.	బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64.	సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65.	శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66.	శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67.	మార్షల్‌ఆర్ట్స (కరాటే,కుంగ్‌ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68.	మ్యాజిక్‌గైడ్	99-00
69.	చదరంగం	99-00
70.	పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71.	గరుడపురాణం	40-00
72.	మాఘపురాణం	36-00
73.	శివపురాణం	36-00
74.	వైశాఖపురాణం	36-00
75.	కార్తీక పురాణం	36-00
76.	కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77.	సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78.	పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79.	గాయత్రీ మహిమ	36-00
80.	వృక్షదేవతలు	63-00
81.	యాజుష స్మార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82.	సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83.	చతుర్వేదములు	120-00
84.	నవగ్రహారాధన	120-00
85.	తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86.	మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్‌బైండు)	250-00

87.	మానవధర్మములు		120-00
88.	వేదమంత్ర సంహిత		120-00
89.	సహస్రలింగార్చన		120-00
90.	శ్రీ శివగీత		120-00
91.	ద్వాదశఉపనిషత్తులు		120-00
92.	పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్‌బైండ్)	250-00
	(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా	120-00
93.	బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము		200-00
94.	బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
95.	బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
96.	కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు		63-00
97.	దక్షిణావృత శంఖములు		63-00
98.	108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని		36-00
99.	ధర్మసింధువు(కేస్‌బైండింగ్)		270-00
100.	భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని		99-00
101.	చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర		36-00
102.	భగవత్‌స్తుతి		63-00
103.	సూర్యోపాసన		36-00
104.	కాశీఖండం		250-00
105.	దేవీభాగవతం		360-00
106.	శ్రీ ఆంజనేయం		216-00
107.	ధర్మసందేహాలు		216-00
108.	ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు		250-00
109.	రామాయణం		600-00
110.	పోతన భాగవతం		900-00
111.	శివమంత్రములు		63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1.	ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2.	మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3.	ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4.	గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5.	గృహవైద్యసారం	36-00
6.	హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7.	ప్రకృతివైద్యం	36-00
8.	ఆహారం-వైద్యం	99-00

9.	సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10.	ఆయుర్వేదమ్	36-00
11.	ఆయుర్వేద మూలికావైద్యదీపిక	99-00
12.	దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13.	ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14.	అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15.	రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16.	ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17.	ఒబెసిటి	99-00
18.	హెల్త్‌గైడ్	99-00
19.	ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20.	ఫుడ్‌థెరపి	63-00
21.	న్యాచురల్‌థెరపి	99-00
22.	సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23.	కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24.	యోగామంత్ర	63-00
25.	యోగా మండే టు సండే	63-00
26.	హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్‌టుడే	99-00
27.	హెల్త్‌ఫైల్	108-00
28.	వస్తుగుణపాఠం	250-00
29.	రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30.	వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31.	నాటువైద్యం -(కేస్‌బైండ్)	360-00
32.	నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33.	ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యప్ప - భవానీ రకాలు

1.	శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3.	శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4.	శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5.	హారతిగైకొనుమా	40-00
6.	శ్రీ అయ్యప్ప దీక్ష F	10-00
7.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00

9.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10.	భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11.	దేవీలీలామృతం	99-00
12.	శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13.	దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14.	భవానీదీక్ష P	10-00
15.	దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17.	అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1.	అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2.	శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3.	సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4.	వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5.	సౌభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6.	సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7.	చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8.	జాతీయ గీతాలు	10-00
9.	దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10.	పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11.	గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12.	అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13.	పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14.	భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినీస్టైల్)	36-00
15.	సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16.	బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17.	అన్నమయ్య సంకీర్తనానిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1.	ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2.	ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3.	ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4.	పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5.	ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6.	ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7.	వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8.	సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్‌వెజ్)	63-00
3.	శాకాహార వంటలు	30-00
4.	మాంసాహారవంటలు	30-00
5.	చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6.	అందానికి చిట్కాలు	30-00
7.	పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8.	పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11.	చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12.	పసందైన ఫాస్ట్‌ఫుడ్ వంటలు	30-00
13.	పలావ్‌లు, ఫ్రైడ్ రైస్‌లు, వెరైటీరైస్‌లు	30-00
14.	వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15.	బ్రేక్‌ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16.	పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17.	మైక్రోవోవెన్ వంటలు	99-00
18.	సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19.	పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20.	పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21.	మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22.	మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23.	నోరూరించే నాన్‌వెజ్‌వంటలు	99-00
24.	మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్‌బుక్ (క్రౌన్‌సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సాయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్మాలు (బైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్రగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్‌చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజిలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన ,,	250-00
నారద సంహిత ,,	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము ,,	60-00
మయమతము - వచనము ,,	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము ,,	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి	......
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)	....
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు ,,	....
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక ,,	....
మహాదశా పారిజాతం ,,	....
వాస్తు నారాయణీయం ,,	120-00
యోగావళీఖండం ,,	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (దావూద్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి... ,,	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి ,,	200-00
ఆరతిసాయిబాబా ,,	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్‌బాబా సచ్ఛరిత్ర	100-00

సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ది కారికలు	200-00
నపుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్థంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్ఛయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్ధ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చిన్తామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ఠ సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్మృతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్థంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహుర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00